

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. ožujka 2017. • br. 1 • god. XI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Vlatka Bratinščak

4 Raspeti u životu bl. Marije Propetoga

s. M. Jasna Crnković

6 Sv. Josip u životu bl. Marije Propetoga

Nina Vodopić

7 Krv života

Blaženica promišljanja...

Majka Marija Propetoga

8 O žrtvi

Pouka, 7. veljače 1932.

12 O miru

Pouka, 17. svibnja 1931.

Blaženici u čast...

Branka Mlinar

13 O, križu sveti...

14 Klanjanje

s. M. Janja Jurman

16 Slavlje Božjeg milosrđa u blaženičinu svetištu

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Serafina Franulović

18 Božji sijač – biskup dr. Josip Marčelić
(1847.-1928.)

22 Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića
Majci Mariji Propetoga (1918.-1920.)

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jasmina Gašparović

27 Štovanje bl. Marije Propetoga

s. M. Jasna Crnković

28 Naša nova misionarka – s. M. Fides Babić

s. M. Agneta Juka

30 »Ljubav je velikodušna« – vancouverško
podupiranje Zaklade »Bl. Marija Propetoga«

s. M. Juliana Beretić

31 Što činiš bližnjemu, činiš Bogu

Damir David

32 »Da svi budu jedno za Božić«

Marija Véble

33 Zašto sam postala Poslanica Milosrđa?

Kutak za najmlađe...

34 Koliko poznaješ bl. Mariju Propetogu?

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zahvale

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

U liturgijskom smo vremenu promišljanja ljubavi, neizmjerne ljubavi prema čovječanstvu koju je svojom mukom i smrću na križu iskazao Isus Krist, Božji Sin. Upravo ovih dana uranjamo u tu ljubav dok razmatramo postaje križnoga puta i u misnim se slavljima pripremamo za blagdan spašenja – Uskrs. Naša se blaženica nadahnjivala na toj ljubavi i zanesena njome u početcima Družbe govori sestrama:

»Ljubav je privela Sina Božjega da siđe na bijednu zemlju, da se zataji, trpi i iz ljubavi za spas duša na križu umre. I danas ljubav Božja djeluje za čovječanstvo i ulijeva duh svoje čiste ljubavi u čiste duše, čini da umru sebi i svijetu, rađa ih nanovo, dovodi u samostan da ih odgoji u školi ljubavi, te da se tako odgojene žrtvaju po djelima ljubavi. Krist je Bog koji je ljubav, izvor je ljubavi, sama ljubav! Kad samo izgovoriš njegovo ime, blaženstvo ljubavi prelijeva se u srcu i na usnama. Njegova božanska ljubav i u nama danas djeluje, iako se čini kao da pušta čovječanstvu da trpi i da ne misli na njega, djeluje poput jakog magneta, privlači k svom srcu čiste duše sposobne za ljubav, da se razgore na istoj vatri ljubavi« (Kapitul, O ljubavi, 15. siječnja 1928.).

Kristova ljubav za čovjeka ne zatvara se u sebe nego mora biti razdana. Zato Kristovi nasljedovatelji imaju potrebu *biti za drugoga*.

»Pritegnuvši ih k sebi božanskim magnetom svog premiloga i preljubljenog srca, čini da umru sebi i svijetu i pritajivši sebe da se kao čisti duhovi razidu po tom tužnom polju gdje čovječanstvo trpi, da podižu i tješe iznemogle, da liječe i spašavaju zapuštene, da svima pokazuju nebo gdje ih čeka ljubav i njezino blaženstvo. Šalje ih da raznašaju oganj njegove ljubavi u hladna srca ili da bolje reknem: On sam u njihovoj slici opet ide svijetom da se žrtvuje za svoje, iako se čini da ne rade ništa velikoga, jer kao i on umiru na križu zapušteni« (Kapitul, O ljubavi, 15. siječnja 1928.).

I naše glasilo želi biti glasnik Božje ljubavi u duhu bl. Marije Propetoga i onih koji je naslijeduju u poslanju milosrđa, da ne budu samo primatelji Božje ljubavi, nego i njezini djelitelji u molitvi i radu. Nadamo se da će tekstovi ovoga glasila biti ohrabrujući poticaj za to. U ožujku se ove godine navršava 170 godina od rođenja dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića (1847.-1928.), koji je mudro vodio Mariju Petković u osnutku Družbe Kćeri Milosrđa, a dio uvida u to imamo i u pismima koja ovdje objavljujemo.

Želimo vam plodonosno vrijeme korizme u doživljavanju i prenošenju Božje ljubavi bližnjima. Neka vam Uskrs zasja u još sjajnijem svjetlu da vas ispunи radost kakvu su doživjeli apostoli u susretu s Uskrslim. Mir i dobro!

Raspeti u životu bl. Marije Propetoga*

s. M. Vlatka Bratinščak,
vjeroučiteljica u OŠ »Tin Ujević«
u Osijeku

Majka Marija Propetoga svim je srcem ljubila raspetoga Isusa, a željela je i svoje sestre odgojiti tako da raspelo ne nose samo kao izvanjski znak pripadanja Družbi Kćeri Milosrđa, već da im srce bude slika Propetoga.¹ S dobrim se razlogom možemo zapitati zašto je Majka utemeljiteljica željela da upravo raspeti Isus bio temelj duhovnosti i poslanja njezine Družbe.

Zašto raspeti Isus? Put kojim Gospodin vodi Mariju Propetoga već od rane mladosti je put odričanja, trpljenja i svakodnevnoga podnošenja mnogih nevolja. Na tom putu ona u osobi Isusa Krista pronalazi utjehu i smisao ljudskoga života. Svakodnevni je križevi približavaju Isusovu križu. Zato svojim sestrama govori: »Mjesto je zaručnice pokraj križa njezina zaručnika!«² To pokazuje vlastitim primjerom obavljajući svaki dan polusatno razmatranje pred križem. Majka Marija Propetoga je bila poticajan primjer sestrama zadivljenima njezinom sabranošću u trenucima molitve pred križem.

* Ulomak iz diplomskog rada s. M. Vlatke Bratinščak pod naslovom »Molitveno-duhovni lik Marije Propetoga Isusa Petković (1892.-1966.)« izrađenog pod mentorskim vodstvom prof. dr. sc. Nikole Vukoje, OFM na Institutu za kršćansku duhovnost Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i obranjenog 10. lipnja 1998.

¹ Usp. Pouke 1946.-1950., 19.

² Pouke 1928.-1940., 87.

Drugi razlog zbog kojeg je Marija Propetoga razvijala pobožnost prema raspetom Isusu jest društveno-ekonomska situacija njezina vremena. Neprekidno se susretala s trpećim osobama (bolesnicima, siromasima, napuštenima, gladnjima, djecom siročaki...) u kojima je prepoznavala Krista koji nije prestao trpjeti. Svima njima željela je pružiti novu nadu i biti majka trpećem čovječanstvu.³ Kršćanska duhovnost u vremenu Marije Propetoga bila je okrenuta muci Isusovoj i pobožnostima poput križnoga puta. Svrha je takvih pobožnosti bila da vjernici sudjeluju u Kristovim patnjama kao svojevrsna nadoknada za vlastite grijehе i grijehе svijeta, da tako sudjeluju u spašavanju čovječanstva. Tu misao često ističe i Marija Propetoga. Ovo su samo neki od razloga pobožnosti Marije Propetoga prema Raspetom. Temeljitije i obuhvatnije proučavanje njezinih spisa iznijelo bi na vidjelo i neke druge razloge.

Majka Marija Propetoga u svojim autobiografskim zapisima spominje da je često u molitvi u svojoj sobici grlila raspelo i govorila Isusu da se kao redovnica želi zvati njegovim imenom, Marija Propetoga Isusa, ali o tomu nije nikad nikome govorila. Kad je o. Stašić, koji je vodio duhovne vježbe prvim sestrama prije redovničkoga oblačenja 1920. godine, zapitao o njezinu redovničkom imenu, a ona i njezine sestre su spome-

³ Isto, 183.

nuli njezina imena koja je već imala, ali je njemu pred oči došlo latinsko ime koje je preveo kao Marija Propeta i to je priopćio biskupu Josipu Marčeliću,⁴ koji je ispravio njegov prijevod i nadan oblačenja s oltara rekao: »Odsele se nećeš više zvati Marija Petković Kovač već s. Marija Propetoga Isukrsta.«⁵ Bila je to još jedna potvrda ljubavi raspetog Isusa duši koja ga je vjerno ljubila.

»Jedina želja moje mладости, sestre drage, bila je da cijeli svijet na naročit način ljubi Propetog Isusa.«⁶ Njezin je samaritanski apostolat izvirao iz njezine ljubavi za raspetog Gospodina, iz njezina sakramentalnog života, svakodnevног razmatranja Isusove muke i trajne težnje da se suočili svom raspetom zaručniku. Zato svaka Kći Milosrđa mora nastojati da sama upozna Ljubav koja se dala razapeti, a potom da drugi po njoj upoznaju Raspetu Ljubav. Marija Propetoga je svjesna da Gospodin želi da se njegove zaručnice radosno i oduševljeno žrtvuju za bližnjega. To će moći tek onda kad shvate smisao križa i žrtve i zažive mudrost križa, jer: »U križu je najveća škola, to je ona debla knjiga puna milosti i znanja...«⁷ Iz njezinih je pouka vidljivo da ne može shvatiti ni razumjeti sestre koje od ljudi očekuju pouku o duhovnom životu, a nisu spremne u samoći pred križem tražiti jakost i utjehu. Potiče ih da dopuste da poput Pavla budu s Kristom razapete na križ, jer se samo tako kuša prava ljubav.

Ljubav Božja i čovjekova grešnost

U jednom razmatranju Marija Propetoga govori: »O raspeta žrtvo ljubavi... Kako te sla-

bo ljubim. Kako lažemo da smo tvoje sljedbenice, a tamo s ljudima svoje htijenje tražimo...«⁸ Iz tih riječi razvidno je da je svjesna vlastite ograničenosti i potrebe oproštenja po Kristovoj žrtvi. Ipak začuđuje veličina njezine ljubavi spram Krista u kojoj ona može reći: »Pa makar bila u paklu, samo da mi dade svoj križ na kojem je trpio, bila bih sretna grleći Propetu Ljubav svoju.«⁹ Sličnu se misao nalazi na još dva mjesta u njezinim zapisima.¹⁰ Vrlo slične riječi nalazimo u suvremene svetice i crkvene naučiteljice sv. Terezije od Djeteta Isusa.

Ovu je molitvu izrekla 8. studenog 1939. godine pred križem:

»O utjelovljena ljubavi Očeva,
O raspeta ljubavi Očeva,
kako si neizmjerna.
O raspeta žrtvo sveta,
oprosti grešnoj!
O raspeta ljubavi moja,
oprosti nevjernoj.
O raspeta ljepoto rajska,
oprosti grešnoj!
O raspeta svetosti vječna,
oprosti grešnoj!
Kralju i Gospodaru moj,
oprosti, oprosti bijednoj!«¹¹

U promatranju križa ostaje zadivljena nad otajstvom Isusova utjelovljenja i njegova raspica na križu. Promatrajući žrtvu Sina Božjega, osjeća svu težinu vlastitih grijeha i nevjera. Očeva ljubav je žrtvovana na drvetu križa i u toj žrtvi je ljubav zasjala u punini. U raspetom Isusu Marija Propetoga prepoznaje svoga kralja i gospodara i vapije mu, tražeći od njega oproštenje za svoje grijeha.

⁴ Usp. Bilježnica 8, 16.

⁵ Isto.

⁶ Pouke 1943.-1945., 41.

⁷ Pismo, 17. listopada 1939.

⁸ Notes 5, 39.

⁹ Pouke 1940.-1942., 147.

¹⁰ Usp. Notes 5, 9 i 16.

¹¹ Notes 5, 5.

Sv. Josip u životu bl. Marije Propetoga

s. M. Jasna Crnković,
tajnica Provincije Krista kralja DKM

Neki svećenik je rekao da sestre Družbe Kćeri Milosrđa sve najveće blagdane u Crkvi slave kao svoje. Nije daleko od istine. Doista, bl. Marija Propetoga sve je važne događaje u Družbi vezala uz većinu svetkovina i blagdana liturgijske godine te poticala sestre na pobožnosti kojima ih je željela oplemeniti. U velikim blagdanima pronalazi izvor glavnih slavlja i pobožnosti Družbe: Božić – početak spasenja, dani Velikog tjedna – raspeti Krist, Uskrs – otkupljenje čovječanstva, Presveto Trojstvo – pobožnost Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetom, Krist Kralj – zaštitnik hrvatske provincije. Posebno preporučuje sestrama da slave i marijanske blagdane: Marija Bogorodica – početak novog razdoblja života, Blagovijest – začetak Družbe, Marija Kraljica svete krunice, Velika Gospa, Majka Božje milosti... U tim pobožnostima posebno se ističe pobožnost sv. Josipu, zaručniku Blažene Djevice Marije koji je jedan od zaštitnika Družbe.

Sv. Josip je tih svetac. O njemu je vrlo malo zapisano u Svetom pismu, ali to malo kazuje puno. To je uočila i bl. Marija Proeftoga. U božićnom otajstvu u prvom su planu Blažena Djevice Marija i Djetešce Isus, a sv. Josip kao da je postrani. U čemu je njegova veličina? Bl. Marija Propetoga izdvaja njegovu krepot podložnosti volji Božjoj. Njegovo mjesto je u sjeni Blažene Djevice Marije i Isusa. I upravo tamo on ispunja-

va svoje poslanje: djevičanskom, čistom ljubavlju odgaja Isusa i cijelo svoje biće predaje u službu Bogu, iako možda i ne razumije njegov plan. U toj skrivenosti ispunjava svoje životno poslanje. Bl. Marija Propetoga tumači:

»Nikome nije govorio kojega je roda ni tko je. Nije govorio tko je Dijete Isus, ni tko je Blažena Djevica Marija. U nepoznate je krajeve išao samo da spasi milo nebesko Dijete i bez pogovora, u crnoj noći, kad mu je andeo javio volju Božju, on je u onaj čas izvršuje. Budi svoju milu zaručnicu i Dijete Isusa ne čekajući da zora svane. Toliko je plivao u svetoj volji Božjoj da se nije ni najmanje uznemiravao. Vidimo ga mirno predanog u volju Božju cijeli život« (Kapitul, 19. ožujka 1931.).

Sv. Josip je plivao u Božjoj volji! Bl. Marija Propetoga takvo življene kreposti stavlja za uzor svakom vjerniku. Predanost u volju Božju i njezino prihvatanje, vjerniku daje mir i spokoj. Čineći volju Božju vjernik od Boga dobiva sve što mu treba. A volja Božja je da svojim riječima, svojim djelima, svojim mislima, svojim ponašanjem, cijelim svojim životom navješćuje Božju ljubav prema svakom stvorenju.

Sv. Josip je zaštitnik umirućih. Njega molimo za sretnu smrt, vlastitu i svojih bližnjih. A bl. Marija Propetoga promatra ga i kao zaštitnika svih Bogu posvećenih duša. Njegova

samozatajnost i čistoća (zato ga se predstavlja s ljiljanom u ruci), njegova briga za Dijete Isusa kojemu je samo hranitelj, uzor je redovnicima i redovnicama koji svojim životom žele postići takvo predanje u volju Božju da zataje sebe radi dobra drugih, da budu uvijek u Božjoj prisutnosti, da se u čistoći srca i tijela brinu o onima koji im nisu nikakav rod. Bl. Marija Propetoga stavlja sv. Josipa i njegove kreposti za vjernički uzor. Uvjereno govori da »kad bi sad sv. Josip došao na zemlju i govorio s jednom zaručnicom Božjom, on bi je u svojoj svetosti duboko poštivao i sigurno rekao: 'Ja sam mu bio samo hranitelj, a ti si njegova zaručnica!« (Kapitul, 19. ožujka 1931.). U tome je svetost sv. Josipa: u njegovoj malenosti dok čini velika djela. I u tomu ga i danas treba slijediti.

Družba Kćeri Milosrđa je sv. Josipa uvijek štovala onako kako je preporučivala bl. Marija Propetoga, iako pobožnost sv. Josipu nije glavna pobožnost u Družbi. Glavne pobožnosti su posvećene nebeskom Ocu, raspetom Kristu i

Blaženoj Djevici Mariji. Svaka je srijeda posvećena sv. Josipu: tada se u Družbi mole njegove litanije i molitva za dobru smrt. U ožujku sestre čitaju razmatranja o sv. Josipu i promišljaju njegove kreposti i poruku koju je svojim životom dao. Svaka družbina kuća ima sveca zaštitnika, pa je tako nekoliko kuća Hrvatske provincije Krista Kralja posvećeno sv. Josipu. On je pratitelj Družbe onako kako je pratilo i Svetu Obitelj: tihom i nenametljivo, ali ustrajno.

Kad god možemo obratimo se sv. Josipu molitvom:

Čuvaru djevica i oče, sveti Josipe,
čijoj vjernoj skrbi bi povjerenja
sama nevinost Isus Krist i
Djevica nad djevicama, Marija.
Po tom dvostrukom predragom zalagu
vruće te molim da mi isprosiš
da od svake nečistoće čisto srce sačuvam
te čistim srcem i tijelom služim
Isusu i Mariji. Amen.

Krv života

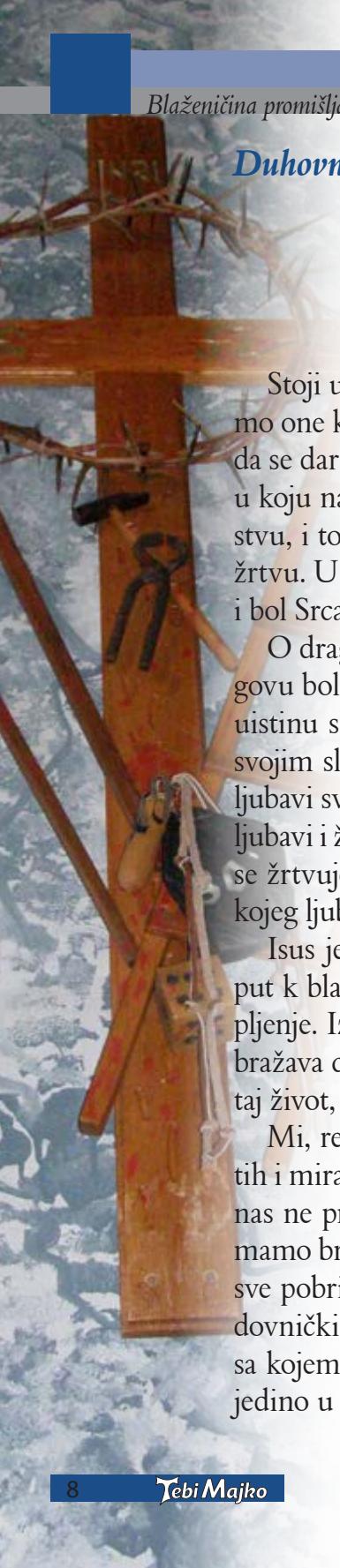
**Kap žive krvi iz srca tvoga,
napoji moju dušu.
Topla, živa krv,
sa snagom tvoje svemoći
i žarom tvoje ljubavi,
poji me na putu,
poji mi dušu,
napaja mi život!
Živa je,
nije iz boka
probodena poslije smrti.
Živo srce, živa krv,
Život moj.**

Nina Vodopić

Duhovna pouka vrhovne predstojnice Majke Marije Propetoga 7. veljače 1932.

O žrtvi!

Stoji u našim svetim Ustanovama da se u našu družbu primaju samo one koje imaju pravo zvanje da se posvete službi Boga i bližnjega i da se daruju Bogu za spasenje duša. Stoga ćemo danas govoriti o žrtvi u koju nas vodi ljubav prema Isusu i ljubav prema trpećem čovječanstvu, i to samo o jednom dijelu žrtve a to je bol duše koja nas vodi u žrtvu. U duši koja ljubi Isusa budi se bol gledajući trpeće čovječanstvo i bol Srca Isusova koje trpi nad sljepoćom tog čovječanstva.

O drage sestre, drage čiste duše koje ste shvatile Isusovu dušu, njegovu bol nad dušama koje propadaju, kao i bol jadnog ljudstva. Vi ste uistinu slične Kristu koji je htio biti žrtva za čovječanstvo i vi se sa svojim slabim silama žrtvujete da druge usrećite, osobito da Isusu iz ljubavi svu sebe darujete. Koliko je užvišena, nadnaravna ta jednakost ljubavi i žrtve, ljubav Kristu i dušama. Tko ljubi Isusa, ljubi i duše. Tko se žrtvuje za Krista, žrtvuje se za duše. Tko ljubi, taj trpi bol s onim kojeg ljubi, ako on trpi.

Isus je odabrao trpljenje, bol, kao jedino sredstvo da nam pokaže put k blaženstvu. Izabrao je put trpljenja i boli da nam pribavi otkupljenje. Izabrao je trpljenje da nas gane na ljubav. Dao je bol da preobražava cijelo čovječanstvo. Bol je velika učiteljica. Ona nas uči što je taj život, kako da postupamo s drugima.

Mi, redovnice, nemamo trpljenja što ga ima svijet. Mi provodimo tih i miran život. Nitko nam ne predbacuje kruh što ga jedemo. Nitko nas ne prezire niti nam dosaduje. Uživamo u kući Gospodnjoj. Nemamo brige za svoju budućnost. Snađe li nas bolest, starješine će se za sve pobrinuti. Ne mori nas ni glad ni trud. Onda, u čemu je naš redovnički život žrtva? A žrtva je bol, trpljenje. Kako ćemo slijediti Isusa kojem cijeli život bijaše trpljenje i bol? Naše trpljenje i naša bol je jedino u tom što oni koje toliko ljubimo i za koje hoćemo da žrtvuje-

mo svoj život, trpe a ne shvaćaju svoje trpljenje, ne shvaćaju da u svojoj sljepoći grijše i da će vijekom biti izgubljeni. Mi bismo im željeli pomoći da upoznaju Isusa i njegovu ljubav koja sve zaslađuje, pa i najveće trpljenje.

Druga bol je redovnice, Isusove zaručnice je u tome što je vidljivo odijeljena od božanskog zaručnika, onoga kojeg toliko ljubi. Ona ve-ne i čezne da bude s njim potpuno sjedinjena. Ona trpi promatraljući sve muke što je trpio za nju i za sve duše da ih spasi. Njegove boli još odjekuju njenom dušom i ona, stiskajući se od boli, plače gledajući ga milosrdnog nevina, njega ljubljenoga gdje trpi na Maslinskoj gori, kod bičevanja i razapinjanja na križ. I ona u ljubljenom sjedinjenju s njime trpi i osjeća njegove boli, muke, kao i vapaj za dušama i otud se rađa bol zbog grijeha ljudi što nanovo vrijedaju to premilostivo Srce, srce njenog Ljubovnika. Vidi kako Isus ljubi duše i želio bi da se sve spase i ona, budući da je sjedinjena s njime, ljubi i trpi zbog njihova neutješljiva trpljenja, nad njihovom propasti i daje sebe Gospodinu za žrtvu za njihov spas. I Isus prima tu malu žrtvu i čini je sebi sličnom u muci, poniženju trpljenju i boli. To su izabranice, prave Isusove zaručnice, prave žrtve ljubavi. One ne trpe zbog tjelesnih boli. U njih ne trpi materija, već duh, srce, ljubav za božanskim zaručnikom, za čovječanstvom koje on naziva djecom svoga srca. Kad se je vjenčala s Isusom on joj je dao svoju mnogobrojnu djecu, bijedne sirote, nevine i grješnike, sve ljude, da radi i trpi za njihovo spasenje i ona ih sve ljubi i trpi zbog njihove boli i propasti. Željela bi im pomoći, a nema sredstava i trpi kao Majka pod križem svoga Sina, koji umire u mukama, a ne može mu pomoći. Majka Božja nije bila na križu, a ipak je teško trpjela. Bila je žrtva duševne boli.

Veće je trpljenje duha nego tijela. I duši koja nije vezana prolaznim stvarima više trpi duh. Koja više ljubi, više trpi. Isus je najveće i najuzvišenije ljubio. Stoga je najteže trpio i to više i grozniye na Maslinskem brdu, nego kod razapinjanja i tjelesnih boli i muka. U vrtu je trpjela njegova duša, njegovo srce nad izgubljenom djecom svojom, nad dušama za koje je davao svoj život i svoju krv, a oni će tu ljubav prezreti, pogaziti i zauvijek će biti izgubljeni. Na tu preveliku žalost srce

mu se stisnulo, krv provalila kroz arterije i kožu, te se njegova duša i njegovo tijelo pod tom velikom žalošću svija i njegovo srce ne može da odoli toj žalosti da bude koja duša izgubljena. I bio bi Isus po naravi izdahnuo tu kao žrtva ljubavi da nisu on i nebeski Otac željeli da na križu propet, prolivši svu svoju krv, otkupi čovječanstvo koje se od istočnog i pokajanih grijeha imalo otkupiti. Zato, tvrdi jedna duša, da se Isus nije krvavo znojio i trpio zbog straha pred mukama koje će pretjerati i da nije za to molio Oca da ga mine ta čaša, nego da ne gleda propast duša zbog prezrene njegove ljubavi. Na to ga nebeski Otac po anđelu okrijepi i on ispije gorki kalež duševnih muka.

Da, najteže su, ali i najuzvišenije duševne боли i žalosti srca, srca koje ljubi nesebično, sveto i koje trpi kad ljubljeni ne prima žrtve ljubavi. Promatranje Kristovih boli, sudjelovanje s njegovom boli, boli čovječanstva – tako su obuzeli naš duh da nas ništa više ne može razblažiti, naše je srce već pročišćeno u boli. Veselje svijeta i sve njegove ništavnosti ne mogu da djeluju na nas. Za nas su to samo dječje igre.

Bol, stvarateljica najuzvišenijih ideja, ona preobražava svakoga, pa i najvećeg tiranina, a kako neće dobre duše preobraziti da postanu slične Kristu. Sv. Franju Asiškog i sv. Franju Borgiju, bol je tako preobrazile da su postali sasvim drugi ljudi. Ja sam se u to uvjerila u svom kratkom životu, a i vi ćete se uvjeriti kako bol preobražava duše. Zato Božja ruka nije samilosna kad nas udara. Jedan bolesnik trpi već šest godina neizrecive muke, kao prikovan na križu. Ja sam promatrajući danas njega uskliknula: »O Bože, poslao si mu bol, da postane blažen!« On samo mirno trpi i blagoslivlja kao mili svetac. I mi dolazimo do zaključka da je bol lijek za dušu, da po njoj ona postane velika. Što budete više trpjele, to će vaše duše biti veće. Ako vas Gospodin pohada trpljenjem, znak je da vas na poseban način hoće učiniti sličnim sebi. Tješite time čovječanstvo, da Gospodin po bolima vodi do blaženstva.

Svijet se protivi boli i drži je za okrutnika, no vi je drugčije primajte, vi je milo zagrlite kao blagog vodiča do neba. Ako imamo prijateljicu u kojoj vidimo sebi sličnu dušu, odraze naših osjećaja, kako nas zanosi ta duša koja nam je slična i osvaja naše srce. Kako onda tek neće

biti milo Isusu kad u nama vidi poteze svoje božanske duše. Kad počnete željeti da njegova duša odjekne u vašoj duši, onda će reći: »O draga zaručnica, ja sam zaručnik boli, ja ljubim dušu koja sudjeluje s mjom boli i koja trpi za trpeće čovječanstvo!«

Otvorite srce svoje bolima i primajte rado bol. Kad duša otvori svoje srce bolima, ona se osjeća sretna, blažena. Pogledajte na postelji bolesnicu, ostavlјenu od svakoga i od iste majke, radi priljepčive bolesti koja je izgara. Ona se opire boli, očajna je, proklinje, jadikuje, tuži se na sve i svakoga. K njoj dolazi jedna požrtvovna duša koja je saznala za njezin jad i nastoji da je umiri. Donosi joj sliku Isusa na križu i kao dobrog pastira postavlja joj je na uzglavlje, govori joj o njegovim bolima, pruža joj okrepe za tijelo i milo joj govori ne bi li htjela da joj dođe svećenik. Tako pridobiva tu očajnu dušu i spašava je. Ona se preobrazila, rado trpi, moli, blagoslovilje, prima svete sakramente te je, utješena i spokojna, ispustila svoju dušu u ruke Božje. Ona je otvorila svoje srce boli i spašena je.

I vi otvorite vrata njihova srca i njihove boli i oni će blaženo trpjeti i reći će: »Kad ovaj dana boli prođe, zora vječne sreće će se otvoriti.« Pogledajte na bolesnika na smrtnoj postelji. To će najviše podignuti vašu dušu i osokoliti za bol. Vidjet ćete kako je sve drugo samo igra i dim. Pogledajte sebe na smrtnoj postelji i pomislite da će doći jedna večer kad više nećete vidjeti svanuća. Mislite na smrt i uvijek na nju mislite i sve će vam biti lako. Tako će to za vas utješno biti, jer ćete vidjeti da se sa smrću sve boli svršavaju, a ona brzo dolazi i vodi nas u blaženi život. Vi ste se Gospodinu prikazale kao žrtve čiste ljubavi prema njemu, ljubimcu svome i prema bijednom trpećem čovječanstvu.

Ove svete korizme, gledajući svoga nebeskog uzora kako je trpio, uputite svoju dušu u sveto razmatranje o tom. Nastojte da se u tom što više usavršite, da budete prave male žrtve prikazane Božjem veličanstvu, Presvetom Srcu koje vas već spravlja da vas uvede u svoje nebeske dvorove, gdje on, s Ocem i Duhom Svetim, živi i kraljuje u sve vijke!

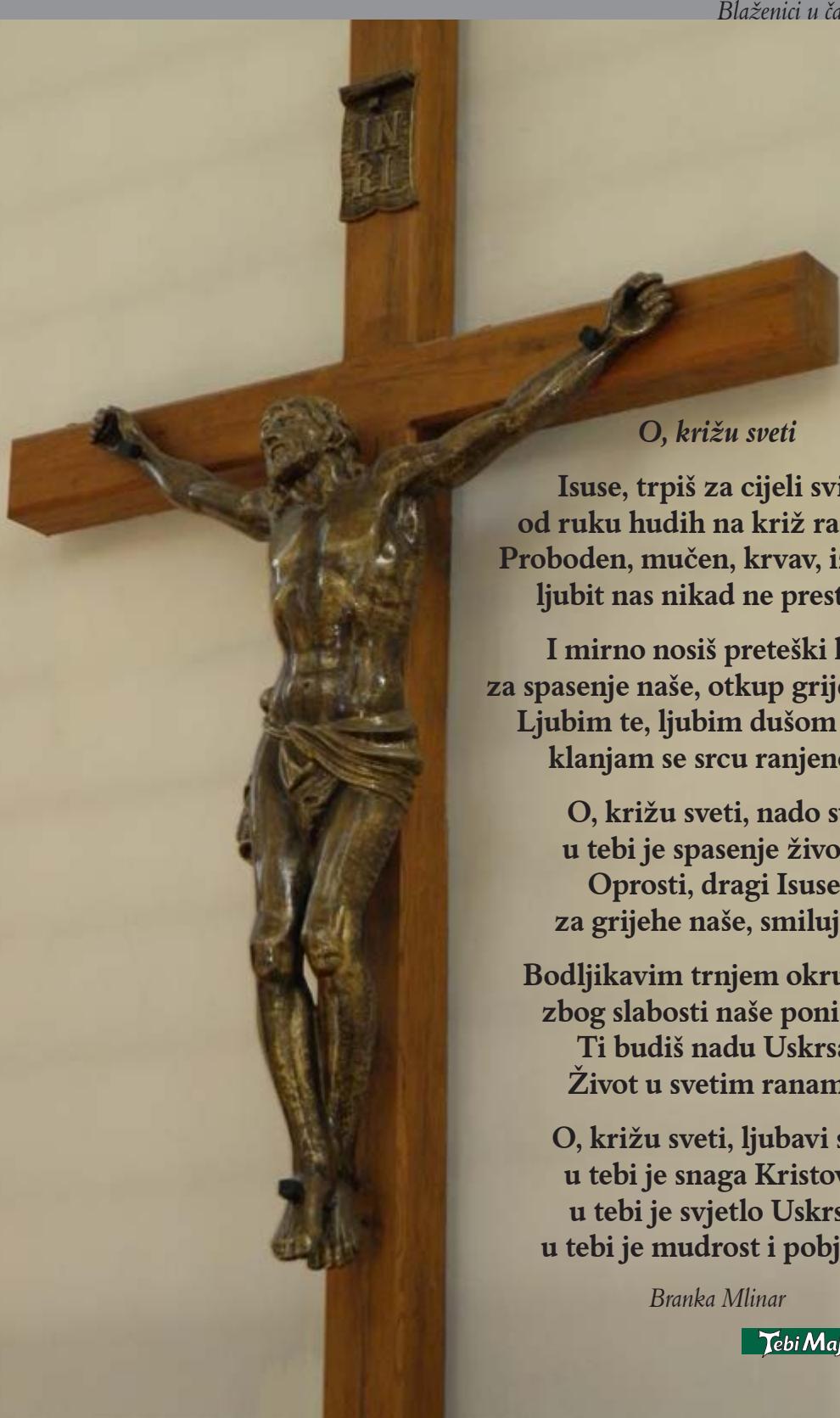
Ljubeći vas sve, blagoslovilje vas vaša duhovna majka,

**Kapitul vrhovne predstojnice
Majke Marije Propetoga
u Kući matici, Blato, 17. svibnja 1931.**

O svetom miru

Danas ću Vam govoriti u ime Isusovo o miru i miroljubivosti, jer vi priježete da ćete slijediti njegov božanski nauk. »Mir ljudima dobre volje.« Vi ste nosioci mira. Kako bi bilo teško da vas svijet zove da vi nosite mir, ako vi naprotiv činite nemir. Mir treba da imate u sebi. Samo đavoli čine nemir i djeca đavolska. Nije rekao Krist: Nemojte činiti nemir. Ne, ne bismo smjeli ni spomenuti nemir niti o njemu govoriti. Duše Božje djece pune mira nose svugdje mir i htjele bi ga svakome dati. »Mir nosite ljudima.« To je Isus rekao poslije uskrsnuća, rekao je: »Mir Vama.« I ja vama govorim: »Mir vama i među vama.« To su bile prve riječi, u prvim poukama, kad sam ih davala svojim prvim sestrama. To je bila prva pouka: »Sve neka propadne, a mir i ljubav da ostane.« Neka vam ovo dođe na pamet, kad po slaboći nastane što među vama. Sjetite se Isusa u bijeloj odjeći gdje govorи: »Mir vama!«

Kako se po milosrdju postižu sve krepsti, tako i po miru. Mir treba da vlada u cijeloj ovoj Družbi. Neka se nitko ne nađe tko bi pobunio mir među vama radi sebeljublja ili slabosti. Vidjet ćete nemir i trzavice u svijetu, u državama, u obiteljima, ali neka se oni bore svatko u svojoj kući, no, u samostanu ne može biti nemira. Svatko je tu došao da se ponizi radi službe Božje. Nitko dakle ne smije dopustiti da se pojavi nemir, pa stajalo ga i najvećih poniženja. Neka vlada Kristov mir u Kristovu kraljevstvu. Kristovo kraljevstvo je kraljevstvo mira. Ako smo Kristove sljedbenice, moramo se držati njegovih načela, slijedeći njegov sveti nauk. On nas je naučavao i govorio mnogo o ljubavi i miru. Temelj mira je ljubav. Gdje vlada mir sigurno je uzajamna čista ljubav. Ako hoćemo uživati sveti mir, moramo biti ponizne, moramo se prilagođavati tuđem mišljenju, svladavati svoju oholost, slijediti Isusove krepsti koje nam je na osobit način preporučio, a to su blagost i poniznost. Nastojte da u svakoj našoj kući vladaju mir i sloga, pa ćete biti radosne u Bogu i s njim uvijek sjedinjene.

O, križu sveti

Isuse, trpiš za cijeli svijet
od ruku hudih na križ razapet.
Proboden, mučen, krvav, izranjen
ljubit nas nikad ne prestaješ.

I mirno nosiš preteški križ
za spasenje naše, otkup grijeha svih.
Ljubim te, ljubim dušom svom,
klanjam se srcu ranjenom.

O, križu sveti, nado sva
u tebi je spasenje života.
Oprosti, dragi Isuse,
za grijeha naše, smiluj se!

Bodljikavim trnjem okrunjen,
zbog slabosti naše ponižen.
Ti budiš nadu Uskrsa,
Život u svetim ranama.

O, križu sveti, ljubavi sva,
u tebi je snaga Kristova,
u tebi je svjetlo Uskrsa,
u tebi je mudrost i pobjeda!

Branka Mlinar

Klanjanje

Pjesma: Oče mi ti se klanjam

II. kantik hvale

»Misleći na ljubav Oca našeg nebeskog i Sina njegova, Gospodina našega, koji (...) kao nevin mučenik leži u grobu, kojem je puklo srce u boli i ljubavi za stvorenjem svojim.

O, ljubavi nebeskog Oca, hvaljena i slavljenia bila u vijeće, jer si nam dala Sina srca svoga da nas mukom i smrću otkupi i spasi. Hvala ti, Oče naš mili nebeski, da si nam ljubav svoju dao u Sinu svome. Hvala ti, Oče naš dobri nebeski, što si nam pokazao ljepotu svoju u Sinu svom, da smo te mogli tako vidjeti, jer si nam po Sinu ljubav i ljepotu svoju pokazao. On, Sin tvoj, ljubezno reče: »Tko vidi mene, vidi i Oca, jer on je u meni i ja u njemu.« U njemu, tvom Sinu, tebe ljubim, jer ti si, Oče, u njemu. Ljubim, Oče moj, tvog Sina, jer je tvoj. Hvalite svi stvorovi Stvoritelja koji nam je dao najveću slast i blaženstvo, svog Sina u vidljivom tijelu. Ljubite Oca u Sinu, ljubite Sina u nebeskom Ocu« (bl. Marija Propetoga, 15. travnja 1933.).

Pjesma: Skriven u bijeloj hostiji

Evanđeoski tekst

»Ja sam pastir добри
и познајем своје
и мene познају моје,
кao što мene познаје Otac
и ja познајем Oca
и живот свој полаžem за ovce.
Imam i drugih ovaca,
које nisu iz ovog ovčnjaka.
I njih treba da dovedem

i glas će мој чuti
i bit će jedno stado,
jedan pastir.

Zbog toga me i ljubi Otac
što polažem život svoj
da ga opet uzmem.

Nitko mi ga ne oduzima,
nego ja ga sam od sebe polažem.
Vlast imam položiti ga,
vlast imam opet uzeti ga.

Tu zapovijed primih od Oca svoga«

(Iv 10, 14-18).

Kratko razmatranje:

Poznavati nekoga u biblijskom smislu znači ljubiti ga. Bog ljubi svoje, one koji njega također ljube, koji ga gledaju s povjerenjem, one koji su se opredijelili za njega, u konačnici one koje je stvorio. Toliko ih ljubi da je svoga Sina poslao na svijet. I njegov Sin toliko ljubi svoje, da je spreman život svoj dati za njih, za nas. Nitko mu ne oduzima život jer ga on sam daje. Daje ono najdragocjenije što kao čovjek može imati. Kolike li ljubavi! Dovoljno je, Gospodine, da te pogledam i ti me već neizmjerno ljubiš. Hvala ti! I oprosti mi kad ti nisam uzvratila na ljubav.

Pjesma: Ja se kajem (1. i 3. kitica)

Isusu na križu

»Duša:

Zašto si odabrao križ,
O zlato moje!?
I bol?
O ljubavi moja!?
Zašto si nagnuo glavu
O prečisti rajske cvijete?
I ruke bolno raskrilio,
O prebijeli lijera.
Zašto si dopustio da te razapnu,
o nevino Jagnje?
I Ocu se nebeskom tako prikazao,
o presveta žrtvo!

Isus:

Odabrao sam križ da te otkupim,
da te spasim.
I bol, da ganem srce tvoje.
Glavu nagnuh na križu,
da ti dam cjelov.
I ruke raskrilio,
da te privinem sebi na križ.
Pustio sam da me razapnu
i Ocu se tako prikazao
da platim dugove, grijeha sviju

da platim dugove tvoje.
I tu sam te, dušo, zarobio,
I ti, postade mojom.
S križa sam u nebo odletio
da ti pripravim mjesto.

Duša:

O slatka Ljubavi, ti si ranio srce moje.
Zarobio si me, osvojio
i ja postadoh tvoja.
Jest tvoja, Isuse, zauvjek tvoja!
O blaženstva, o sreće,
od koje srce hoće da pukne!

Hvala ti, Isuse, ljubavi rajska,
hvala ti, Kriste, dobroto sama.
Hvala ti, zlato i sreća moja.

Za tobom sad uzdiše srce moje.
O kako je mučno duši bez tebe.
Ranio si me i ostavio bijednu.
I ja od ljubavi i bola padam,
ginem i uzdišem za tobom,

Ljubavi sveta,
koje već nisam te vrijedna.«

(bl. Marija Propetoga,
28. listopada 1932.)

Pjesma: O Isuse izranjeni (1.-2. i 4.-5. kitica)
Blagoslovjen budi Bog
Ne ostavi nas nigdar

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica samostana
DKM u Blatu

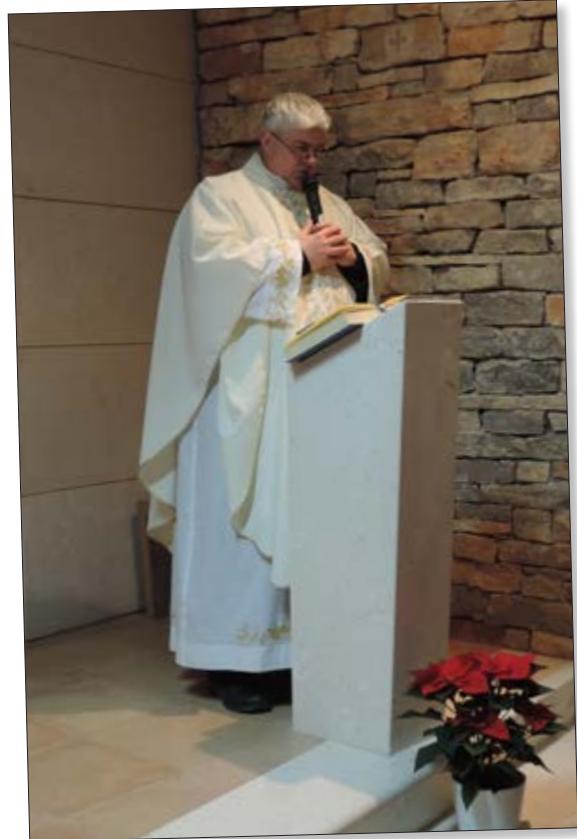
Slavlje Božjeg milosrđa u blaženičinu svetištu

U zimskim mjesecima na otocima zavlađa zatišje. Turisti ne dolaze, a domaći koji rade na kopnu ostaju тамо. I otočani se primire kad oberu vinograde i maslinike. Na ulicama je manje ljudi, a studen ove zime zadržala je starije u njihovim domovima i više nego što običavaju.

Sve se to osjeti i u svetištu bl. Marije Proptoga. Ipak svaki dan navrati pokoji revni blaženičin štovatelj da joj se u tišinu i miru svetišta povjeri u pouzdanoj molitvi. Posebice to čine roditelji kad dovode svoju djecu u vrtić »Marija Petković« koji sestre Kćeri Milosrđa imaju uz svetište.

Župljeni blaženičina rodnog Blata znaju da ih njihova mještanka najbolje razumije, pa nakon svečanoga misnog slavlja u župnoj crkvi dođu u procesiji u njezino svetište, a predvodi ih župnik Željko Kovačević.

Božićnu trodnevnu duhovnu obnovu, od 20. do 22. prosinca 2016. pod naslovom »Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan« (Lk 6, 36) predvodio je o. Mihovil Filipović, montfortanac. Svakog prijepodneva je sva tri dana u svetištu isповijedao i molio. Iako je bilo jako hladno mnogi su strpljivo čekali da u sakramantu pomirenja Gospodinu otvore svoju dušu. Sretni zbog dara oproštenja ostajali su i do podneva kad se zajedno molila zahvala milosrđnom Ocu i blaženičin zagovor za nov život

u duhu koji daje sakrament pomirenje. Naša je blaženica kako cijenila sakrament pomirenja koji joj je uvijek bio nov izvor snage za svjedočenje Očeva milosrđa.

Ponedjeljkom se u večernjim satima u svetištu okuplja molitvena skupina koja zdušno moli za potrebe Crkve, na nakane Svetog Oca, za svećenike i nova duhovna zvanja, za potrebe naše župe, za osobne nakane i nakane onih koji se preporučuju u njihove molitve i blaže-

ničin zagovor. Mole i živu krunicu »Gospin štit«. U njoj svaki tjedan mole za nekog svećenika ili posvećenu osobu da ih Gospa i bl. Marija Propetoga prate svojim zagovorom u njihovim potrebama. Ne sustaju u molitvi za domovinu i narod, za snagu Duha Svetoga, posebice za one koji su na vlasti da upravljaju mudro i na dobrobit sviju. U toj su nakani vođeni primjerom svoje blaženice koja je pokazala kako se ljubi svoj narod i domovina. Molitvom podupiru bolesne, potrebite i one koji se bore za poštovanje i očuvanje života od začeća do prirodne smrti, jer je svaki život vrijedan u Božjem promislu i ima vlastiti poziv i poslanje.

Svakog 9. u mjesecu blaženičini štovatelji ispunе svetište na euharistijskom klanjanju koje predvode sestre, a župnik ispovijeda i potom slavi misu u kojoj propovijeda na temelju liturgijskih čitanja toga dana ali povezujući s blaženičnim životom i karizmom. Na kraju misnog

slavlja vjernici mogu pristupiti oltaru i častiti blaženičine relikvije.

U vrtiću »Marija Petković« sestre odgajaju djecu od prve godine života u jasličkoj grupi, a u većoj djeci do polaska u školu. Već tu dječa uče o svojoj zaštitnici bl. Mariji Propetoga i kada dođu u svetište iz čista dječjeg srca rado i iskreno iznose svoje molitve i prošnje. Svim srcem i glasom radosno joj pjevaju, a obilaženje njezina groba nezaobilazna je gesta ljubavi koju će djeca već spontano učiniti kad god dođu u svetište.

Katehizacija u školi i župi i radu u dječjem zboru »Stope« prigoda su gdje sestre djecu poučavaju u duhu bl. Marije Propetoga da i sami žive otvorena srca za druge i čine milosrdna djela. U radionicama izrađuju rukotvorine i stječu radne navike čime mogu pomagati misije, karitativna djela i rad Zaklade »Bl. Marija Propetoga«.

s. M. Serafina Franulović
(1892.-1977.), zabilježila 1966.

Božji sijač

**Biskup dr. Josip Marčelić (1847.-1928.)
– otac Družbe Kćeri Milosrđa**

Ne znam o njemu mnogo, ali što znam smatram se dužnom zabilježiti da on zasjai kao zlatan ukras na plaštu naše družbe. On je to zaslужio, a da je tako neka svaka s poštovanjem pročita u knjižici naših Ustanova (...) kakva toplina i ljubav izvire iz njegova srca. Ovo što danas, milošću Božjom imamo, sve je isteklo iz izvora – proteklo i teče.

Sv. Jeronim nas uči da čovječji život bez velika truda ne daje ljudima ništa i tko hoće biti koristan neka ne žali truda. Biskup Marčelić nije žalio truda, a razmišljao je sigurno pri ovom pothvatu o afričkoj trubi, sv. Augustinu, koji je govorio: »Ne budite neplodni na Božjoj njivi, jer onaj koji vas je zasijao želi vidjeti klasje, a ne trnje.« Biskup Marčelić je video svoje klasje i Bogu ga je prikazivao, radostan da mu trud na povjerenoj njivi nije bio uzaludan, jer je za života video plodno polje marnih članica i u drugim biskupijama gdje je Družba Kćeri Milosrđa razvila svoje djelovanje, jer ju je postavio u čvrste ruke radišne pčele matice i po njemu proglašene prve vrhovne glavarice i saveznice – utemeljiteljice Majke Marije Propetoga Isusa Petković, kćeri hrvatske krv i na hrvatskom tlu. (...)

Josip Marčelić je bio biskup – apostol, živa slika prvih biskupa kršćanskih vremena – simromah širokoga srca koje je razumjelo patnike. Uživao je u darivanju, zato mu je život procvao na kraju u punom sjaju ostavljajući Bogu i naruđu – Družbu radilicu bez ikakvih, baš ikakvih potpora. Nije mogao, ni imao. Nije bio u stanju kao biskupi Juraj Haulik, Josip Juraj Strossmayer i Josip Stadler koji su svojim kongrega-

cijama uz moralne dali i materijalne mogućnosti da se brže razviju. On je nama dao moralno bogatstvo koje je crpio iz Božje banke – vjeru u Božju providnost! Davao nam je jamstvo riječju i djelima, da nijedna naša dobra težnja i žrtva neće biti odijeljena od Božjih nakana. Učio nas je da rastemo u milosti, a da će sve drugo doći iz bogatih Očevih ruku, ako budemo imale i gajile pouzdanje u njega.

Na njegovim usnama cvalo je vječno proljeće. U vitkom, visokom stasu mene je podsjećao na svećenike Staroga zavjeta, osobito Melkisedeka. Činilo se da unaprijed gleda svoju dragu gorušicu – Družbu, kako pušta žilje i u novi

svijet, daleku Južnu Ameriku, gdje će se razviti u golemo stablo. Sigurno ju je zalijevao molitvom, kad ju je iz visina gledao kako je sestre obrađuju svojom bolju i velikim žrtvama, dižući svoja srca iznad zvijezda, zaboravljajući sebe, tražeći veličanstvenu viziju vječnoga Jeruzalema, u čijim dvorima čeka svoju duhovnu djecu dobri otac Družbe.

On Družbu moralno obogaćuje i danas jer je u posjedu mogućnosti koje se ne iscrpljuju. Njegovo siromaštvo na zemlji pribavilo mu je raskoš u nebu. Ne zaboravimo kako je biskup Lajčo Budanović ismijao njegovo rukom pisano pismo jer nije onda imao pisaćeg stroja, a valjda ga se nije nikada dotakao ni za sebe, niti imamo za svoju službu. Imao je radnu i spavaću sobu skupa. Nije tu bilo zavjesa ni tepiha. Tu je jednostavnost s osmijehom opravdavao da neće da mu zastori odnose svjetlost, a on voli čistoću radi koje neće ni tepihe po podu jer kupe i vraćaju prašinu.

Jednom prilikom naša je s. Gabrijela po poslu bila u Dubrovniku. Čir joj je već rastao na prsima i na putu procurio. Dobro se poznavala s biskupovom nećakinjom Jokom i kud će s tom svojom mukom nego k njoj, a znala je da preuzvišenog biskupa nema kod kuće. Bio je na putu. Ona njoj povjeri svoju nevolju i zamoli za čistu krpu i zavoj, ali u kući ni krpe ni zavoja. Joka, gotovo u suzama, prizna da joj sve do čega dođe biskup uzme i daje siromasima. Rekla je da je bila prisiljena nešto njegova rublja dati na čuvanje kod časnih sestara ančela za slučaj njegove bolesti. Tad se je hranio u sjemeništu, a i ona je morala tamo ići. Taj je čovjek živio za braću ljude. Nakon njegove smrti nije njegova svojta imala što dijeliti.

Bila sam prvih godina generalna ekonoma i savjetnica u dva navrata, ali mi nije poznato da je našoj Družbi pomagao novčano, osim kući u Smokvici za tkalački stan s 1.000 dinara.

Pri samom kraju života naručio je kod č. s. Tereze Bonetti, umjetnice iz Družbe sestara ančela, oltarnu sliku Krista Kralja za novu kapelu naše družbe. Već je bio vrlo slab i imao je želju da vidi sliku. Gotovo umirući blagoslovio je sliku i zadnja njegova suza pala je na nju kao posljednji amanet i spomen. Slika je predstavljala u vrlo skladnim bojama lik Krista Kralja u sjedećem položaju, sa strane po jedan anđeo, a na podnožju njegovu četiri kraljevske krune što je predstavljalo četiri strane svijeta. Druga pak slika u nešto tamnijoj boji, neovisna o ovoj Krista Kralja, u polukrugu predstavlja sliku Navještenja Marijina. To je valjda na spomen kad je časna Majka Marija Propetoga napustila roditeljski dom 25. ožujka 1919. godine i time, kako se ističe, bi udaren temelj Družbi Kćeri Milosrđa jer se taj dan slavi u Družbi kao njezin početak. Tako se govori i piše, a ustvari je drugčije.

Istini za volju iznosim

Iznosim zato jer ljubim istinu. Nemam nakanje da bi podcijenila što je u Družbi učinjeno jer bi u tom slučaju kao jedna od prve grupe pljunula i na svoje lice jer sam svjedok svega iz onih dana i godina kad je Družba rođena i rasla. Željela sam, a želim i danas, kad se буду istraživale povijesne činjenice da bude istina zastupana u punom sjaju i da se ne uvuče nijedna zabuna pri sabiranju materijala za povijest Družbe, da ne iznikne nijedan sumnjivi dokaz koji bi pobrkao istinite podatke.

Prema kazivanju Majke utemeljiteljice, nešto prije osnutka Družbe, biskup Marčelić je bio njezin duhovni vođa. Utom su ančele napustile Blato, a on je nju zamolio neka prihvati što su one vodile. Ona je bila kod njih kao gost – abonent. Plaćala je stanarinu i hranu. Tako je njoj odgovaralo da je mogla, slobodna od

rođene obitelju, činiti apostolat dobrog primjera u žrtvovanju za siromahe i patnike u rodnom mjestu koje je mrcvarila poslijeratna i okupaciona avet.

Sestre ančele su otišle jer za 14 godina nisu uspjеле pustiti korijenje, uzrasti i razviti se na tvrdom terenu blatske župe. Da sve ne propadne što su one ostavile, zamolio je biskup Marčelić gospodiću Mariju Petković neka vodi i radi s onim djevojkama koje su bile kandidatice sestara ančela: Palma Bačić, Magdalena Šeparović i Marija Telenta. Na savjet don Pera Franulovića nisu išle s ančelama nego su nastavile voditi pučku kuhinju, privatno dječe zabavište, katolička društva. Marija Petković je pače kupila od njih vrlo skroman namještaj i inventar kapelice.

Kao svog duhovnog vođu slušala je biskupa i radila po njegovim direktivama, a zamjenikom je imenovao mjesnog župnika don Peru Franulovića. Spomenute djevojke Palma i Magdalena bile su Kćeri Marijine, a Marija Telenta u svijetu je bila trećoredica sv. Dominika. Nas dvije smo se upoznale u Veloj Luci kad je Marija Te-

lenta dolazila na skupštinu lučkih trećoredaca. Krajem 1918. i početkom 1919., ja sam dolazila k sestrama ančelama da me prime, ali nisam vidjela ni jednu od njih, osim gdice Petković kojoj sam spontano iznijela svoju nakanu. Tom sam prilikom vidjela Mariju Telenta s mantelinom kao njihovu kandidaticu. Da, spominje se da su došle i gdica Marija Petković isti dan kod ančela, ali svaka sa svojim planom kojega je na kraju pri odlasku ančela Marija Telenta izmijenila kao i druge i čvrsto se privezale uz Mariju Petković odlukom, skupa kudgod bilo! Njoj je sigurno Marija Petković povjerila svoju tajnu naime, da ona kani u zatvoreni samostan – klauzuru. Kako je to teklo naći će se na drugom mjestu.

Napominjem da je i meni gdica Petković rekla da je ona kod ančela dok se srede okupacione prilike, a da onda ide u klauzuru. Rekoh da je biskupa slušala i radila po njegovim direktivama i da je došlo do osnivanja Družbe njoj povjerene, ali se sa svim tim nije odrekla čeznuća za klauzurom. Ta je želja potajno ključala u njezinoj nutrini, a zato evo svjedočanstva za koje bih mogla prisegnuti.

Jednog dana, mislim da je tekla 1922. godina, bile smo nas četiri na okupu u hodniku kod kapele: č. Majka, s. Gabrijela, s. Vincenca i ja, s. Serafina. Između ostaloga ona je nekako snuždeno rekla da će Družbu pripojiti Školskim sestrama ili Sestrama sv. Križa. Na to je s. Gabrijela šutjela, s. Vincenci suzama oči zasjele kao jezero, u meni uzbuktila vatru iz koje se rasplamsala izjava: »Dobro, idite! Idemo i mi, ali ne s vama nego kući – a vi odgovorajte Bogu!« Znala sam da nešto »švrlja« o. Atanazije Važa, franjevac s Badije, ali nisam to držala ozbiljnim, nego sam znala taj njegov posao ignorirati kojim vicem, u zgodnoj šali. On je tu »košaru« pleo sa Školskim sestrama da nas strpa u nju.

Izgledalo je da je č. Majku moja energična izjava pogodila, tim više što je osjetila da se je

u meni dobro nastanila opreznost. Je li ona što govorila biskupu o tome, nije mi poznato. S. Vincenca i ja šutjele smo, molile i trpjele, sve prepustašući stvar Bogu, a ipak nas je zbumnjivala tjesna povezanost njih dviju, č. Majke i s. Gabrijele. To je nas dvije, mene i s. Vincencu, pomalo mučilo, ali nismo drugim članicama govorile o tome da se i one ne smetu i ne žaloste. Dosta je bila i njima ona bujica siromaštva koja je bila zahvatila naše živote, ali smo rado tu žrtvu prinosile, u vjeri da će doći sunce i na naša vrata. I došlo je!

Godine 1923. otvorila se prva filijala Družbe u kraju kruha – u Subotici. S njom nam nije došao na dohvat samo kruh za život tijela, nego i opstanka, duhovni kruh i učvršćenje stabla Družbe. Patnja i molitva biskupa Marčelića, baš je onih dana bila ovijena oko njega kao bršljan oko stupa, a srce č. Majke utemeljiteljice probodeno mačevima kleveta prosutih po nadbiskupskom dvoru zagrebačkog nadbiskupa Antuna Bauera. Klevetnik je mislio da se samo na takvom terenu može prepiliti – uništiti Družbu Kćeri Milosrđa jer je Zagreb najveći duhovni forum u Hrvatskoj gdje se tih dana razvio Euharistijski kongres na kojem su bili zastupani gotovo svi biskupi i onaj Božji vitez nadbiskup dr. Ivan Šarić koji je Družbu poznavao. Što je sve bilo, navedeno je i naći će se napisano na drugom mjestu.

Providnost nam je sa Suboticom osigurala kruh za život tijela, a Zagreb utisnuo pečat rukom biskupa Langa da je Družba Kćeri Milosrđa djelo Božje! Tim je pao zastor koji je bio satkan od prediva zvanog bol, ali zato čvrst kao dalmatinski bor, čvrst kao što je bila čvrsta vjera osnivača biskupa Marčelića.

Žao mi je i trpim zbog toga što je taj velik čovjek, bez kojeg Družba Kćeri Milosrđa ne bi opstojala, gotovo pao u zaborav, a zasluzio je, kako je izneseno na prvoj stranici ovih

skromnih bilježaka, da na plaštu Družbe zasja zlatnim nitima njegov uzvišen lik, kao čovjeka velikih vrlina – biskupa uvaženoga u vatikanskim krugovima onoga vremena, hrvatskoga sina koji je obogatio svoj narod ostavštinom Družbe Kćeri Milosrđa.

Biskup dubrovački dr. Josip Marčelić, rođen je u Preku, na otoku Ugljanu, 23. ožujka 1847. godine, a preminuo je 30. kolovoza 1928. u Dubrovniku. Njegovi zemni ostaci počivaju u župnoj crkvi Gospe od Ružarija u Preku, podno slike bl. Marije Propetoga koju je naslikao mještanin Tomislav Košta.

Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića Majci Mariji Propetoga (1918.-1920.)

U biskupu dr. Josipu Marčeliću Providnost je Družbi Kćeri Milosrda dala ne samo mjesnog biskupa nego i mudra upravitelja i suutemeljitelja. Majka Marija Propetoga nazivala ga je utemeljiteljem Družbe Kćeri Milosrda jer je njega u svemu slušala gledajući u njemu glas i volju Božju. Bila je svojevremeno predložila Svetoj kongregaciji za redovnike da se njega imenuje za utemeljitelja Družbe, ali je iz *Decretum laudis* koji je Družba primila 1944. godine vidljivo da Crkva nju smatra utemeljiteljicom: »Godine Gospodnje 1919. u mjestu Blato na otoku Korčuli, dubrovačke biskupije, djelom Marije Petković i pod okriljem preuzvišenog ordinarija Josipa Marčelića, bila je ustanovljena Družba Kćeri Milosrda Trećega reda sv. Franje...« (Odluka br. 7715/33 R. 84).

Dubrovnik 19. IX. 1918.
Br. 11/18.

Draga Marija

Pišem ti preko don Pera, koji će ti dati ovaj list...
Više puta sam ti piso, sve vise o twojoj dobroj volji, u tomu treba da budeš sasma slobodna i da se slobodno odluciš, onda ćeš biti kašnje mirnija i kod Boga ćeš imati više zasluge, biće sve tvoje. Bog nas ljubi, al' časti našu slobodu, što slobodno učinimo to mu je najdraže.

Kažem ti što mislim i donekle želim, ali moja nije konačna, ti treba da odluciš. Ja bih želio da, za sada ostaneš tu kao probanda i to:

- Ostala bi kao dobar kvas čista i nevina divnam u Blatu.
(Nećeš se, znam uzoholiti)
- Naučna na zrak Blata i Babine, bi ti bilo bolje za twoje zdravlje, dok vidiš kako ti ide – jer za Sestricu hoće se meus sana što imaš još in corpore sano, što ti može lako faliti.
- Mogla bi puno dobra s tim učiniti tvome mjestu, s vremenom ustanoviti višu redovitu kuću, primati za odgoj i djevojčice siromašnije, a bogatije nijesu zadovoljne u Blatu, njima se hoće veći grad, nešto vanjskoga što tu nema. U Blatu treba uzdignuti donji sloj, osobito divne, na njima je budućnost – tako, ako što imaš ostalo bi sve u Blatu, to bi ti svaki odobrio – niti bi ti tko mogo

Prema kazivanju Majke utemeljiteljice znamo da je biskup Marčelić bio njezin duhovni vođa još od njezine 15. godine i od tada ju je pismeno upućivao i svjetovao. Ta je pisma s tolikim svetim pobudama, savjetima i uputama nažalost spalila kad je bila kanila poći u zatvoreni samostan. I sama je puno puta požalila zbog toga, ali su zato sačuvana pisma koja joj je pisao od 1918., od začetaka osnutka nove redovničke družbe, do svoje smrti 1928., a ovdje ih u ovom godištu našega glasila, u svakom broju po nekoliko godina, donosimo u prijepisu i ostavljajući izvorni govor toga doba, koji vjerujemo neće biti odveć teško odgonetnuti u manje poznatim izrazima, kao što su: divne - djevojke, iskrnjega - bližnjega, muk - šutnja i sl.

prigovarati da si tvoje dala drugima – Blato Blaćanima. Danas se to najviše naglasiva i u politici, u narodnim pitanjima. To su za me tri glavna uzroka.

Mogla bi za sada ako otvore pučku kuhinju, ući kao pomoćnica. Majka bi te lakše pustila, bila bi joj pred očima. Kad pako navršiš 24 godinu i budeš punoljetna, tada možeš sama slobodno odlučiti, samo treba odvažno raditi – najgore je za svakoga hoću – neću – tim se ne postigne cilj. Promisli sama pred Bogom, već si čula savjeta i pro i contra, stavi sve to na tezulju svoje duše i odluči. Treba da bude to djelo tvoje. Govori malo, a radi više. Ja sam već poslao don Peru za sestre jednu obveznicu od 1000 kom. Blato mi stoji na srcu. Po mogućnosti učinio bih još – ali hoće se pametnih radnika. Ti bi mogla da budeš jedna od njih, samo odvažno – što Bog dade i sreća junačka.

Moli se za me i primi moj pozdrav i blagoslov.

Dr. Marčelić

Moj blagoslov cijelom Društvu.

***

H. I. Dubrovnik, 16. VII. 1919.
Br. 13/19.

Č. Djevojčica M. Petković

Blato

Primio sam tvoju od dne 6. o.

Sve na svijetu događa se po Božjoj volji. Providnost Božja

ravna svemirom i svakom stvari što se na svijetu događa. Oko Božje sve vidi i dobro i zlo. Ovo zadnje, to jest zlo Bog propušta, jer je dao čovjeku slobodu, al' Bog znade i od zla izvesti što dobra i više puta nije svako zlo što čovjek slobodno čini, za zlo. Drukče vidi stvari Bog, a drugče čovjek, čiji pogled dosije samo donekle, a ima i ljudi koji ne vide više od pednja pred sobom. Treba dakle uzeti sve na svijetu s toga pogleda i udesiti, urediti što možemo bolje, služeći se svakom prigodom, da učinimo više dobra, što možemo.

Ako č.č. sestre ostave Blato, moja je želja, i iza molitve Bogu, došao sam do toga da ti ostaneš tu u kući kao starešica sa drugima koje su već s tobom i vodite zajedno Zavod kako bolje znadete, pod upravom u meni g. Plebana (koji će vam dati naputke i red kuće).

Ti si više puta meni rekla, da želiš svoje i svoj život žrtvovati za tvoje domorodce – za Blato. Eto ti prigode, to ti je volja Božja.

Robu što je tu, postelje i stole popišite te će biti lako urediti sa č.č. sestrama Dubrovnika koje su to dale i kupile. Dat ćete im što bude pravo. Osovimo se kako možemo na svoje noge. Preporuči se Bogu i uzmi stvari mirno. Bog će pomoći!

Isto pismo nastavlja 20. VII. 1919.

Sinoć mi reče Madre vicarija od č. ss. Ancella da je dobila analog od svoje generale te pošalje tu sestruru, koja ima sve urediti – uredite što bolje možete.

Moj pozdrav i blagoslov tebi i tvojim drugaricama pomoćnicam.

dr. Josip Marčelić

***

Dubrovnik, 5. VIII. 1919.
Br. 14/19.

Draga Marija Petković – Kovač u Blato!

Drago mi je da si poslušala i ostala tu sa tvojim drugaricama. Svaka stvar i velika počimljie sa malim. Zrno gorušice svetog evanđelja.

Treba vam najprije i najviše posluha. Sve je u tome, to je temelj. Budite u svemu poslušne g. Plebanu; iskreno pak mu kažite svaku, jer posluha pravog nema bez iskrenosti. Drugo treba vam prezornog rada oko djece, oko siromaša, treba da živite za nje. Budite ljubazne i ozbiljne osobito sa starijima divnama, neka vide da sve radite iz Božje ljubavi za njihovo dobro, ispravljajte ih, ali sveđ u ljubavi, pa i što vi pretrpjeli i ne gledajte sebe i svoje samoljublje, no samo njihovo dobro duševno, a što možete i tjelesno – budite tu onaj dobar kvas, koji svoju slast širi sa ukusom

svukud. Ne osvrćite se ako primite i koju uvredu. Sveti više puta ne razumi, stoga i više i govor. Neka vaša dječja govore.

Za sada radite same, vediti ćemo što možete, s vremenom pak će se vidjeti.

Kad vam ostane slobodno, učite što, raditi ručne radnje. Držite u redu vrt. Nek vam postane pravi giardin, izraz vaše duše.

Zabavite djecu ne samo molitvam, no i igrami pjevanjem i gimnastikom ruka i hodom, djeca hoće zabave. Siromašnu djecu osobito pomozite, zaognrite im golotinju, umirite glad što možete.

Kad se radi za Blaćane, svaki Blaćanin će vam dati što može – skupite malo vina – to savjetom don Pera – za crnu zimu. Držite u redu crkvu, napose oltar sv. Vicenca. Neka bude crkva uvijek čista. Kažite tu puku vašim djelima, vašom pomnjom, vašim pregaranjem – što ste.

Ako don Pero misli shodnim, odjeća neka vam bude dočača. U crkvi i vanka mala mantelina crna.

Primite uz pozdrav moj pastirski blagoslov, koji od srca dajem Vama i Vašim drugaricama Mariji Telenta, Mandljeni Šeparović i Palmi Bačić. Vi budite njima starješicom, al istodobno zadnjom sestrom. Ako potreba, vi bosa ona obuvene, vi gladna one založene; po izgledu milog nam Spasitelja Isukrsta. U križu spas!

Josip Marčelić

***

Dubrovnik, 18. VIII. 1919.
16/19.

Časna sestra Marija Petković – Kovač, Blato.

Biti ćeš primila moj zadnji list, gdje sam vam uopće kazao o duhu koji treba da vlada u vašoj mladoj skupštini. Sad vam šaljem Pravilnik, što sam dao drugim prostim Trećoredicam u mojoj biskupiji. Prepiši ga kad ti bude na ruku i pošalji mi ga pak natrag.

Neke stvari i prepise možete slobodno savjetom g. Plebana preurediti i nadopuniti.

Uzmi stvari ozbiljno, al' sveđ ljubezno i mirno po Božjoj volji. Neka te ne straše poteškoće, osobito s početka. Svaki je početak težak. Pristupi na rad velikodušno, Bog pomaže velikodušne ljude. Sami smo malo i ništa, a s Bogom svemogućim i mi postajemo svemogući. Bogu u svemu slava.

Prije nego koju primiš otvori dobro oči i ako je vodi samo slava Božja, spas svoje duše i drugih i samopregaranje za dobro vašeg Blato, najprije moralno, a po mogućnosti i tjelesno i materijalno.

Najprva stvar neka bude posluh, druga posluh, treća posluh sa svom dušom i od srca. Ako bi došla k vama dobra i pametna učiteljica Lešić, nepuča Don Pera, dao Bog, al' ti bi ostala za sada isto starešicom. Ona bi radila i uputila vas. Kad odluči g. Pleban mogle biste položiti privremeno zavjete i to samo za godinu.

Želio bih znati jeste li primile moje listove i kako ste se uputile? I malo zrno gojeno dobro donaša ploda. Neka vas svi poznadu po vašim dobrim djelima, vašoj skromnosti, vašim pregaranjem i vašom samozatajom.

O. Pero Vlašić koji je u Luci, ako bi mogo, da vam dođe i dade upute, te vas zabavi kojim lijepim govorom kako on znade.

Nabavite po mogućnosti jednu kravu muzaru za mljeko, polak hrane. Nek vam u vrtu bude sved što zeleni. Kupite kao mravi za zimu. Zrno do zrna pogača. Sve u kući nek vam bude zajedno. Ako se koja razboli, neka bude gledana kao parva, više nego rođena sestra. Nemoj da koja radi više nego može. Svakako rad i molitva neka bude vaša zabava, al' umjereno i sved veselo. Držite se u svemu reda i red će držati vas.

Držite u Zavodu jednu malu kroniku, to jest bilježi glavne stvari što se u Zavodu dogode. Počni sa onim kad ste ostale same. Don Pero će vas u tome uputiti.

Moj pozdrav i blagoslov svima!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 13. XI. 1919.

Br. 18/19.

Drage moje kćerke i sestre!

Na ruke Marije Petković – Kovač

Pišem svima zajedno, a u prvom redu vašoj sestri starješici, koja je i više odgovorna.

Drago mi je što su vam se združile i druge i još će. Ali gledajte da ne bude s kojom manje veselja po onoj Sv. pisma. Treba da budete najprije pravim duhom oduševljene: duhom pregaranja, samozatajne i duhom rada. Svi početci su mučni. Vi ste kao zrno gorušice. Po malo se raste i treba da bude žito duboko uvriježeno i jako, drugče i najmanja oluja će vas oboriti.

Slobodno uzmite dogovorom don Pera, malu kućicu bližu, ako bi pak htjela fabricerija kupiti il zamijeniti, ništa bolje. No sve pomalo i redovito. Prvo jedno pak drugo.

Treba da promislite i ozbiljno na stranu materijalnu. Dok imamo tijelo da ga hranimo treba i na to promisliti. I Isukrst imao je kesicu u koju je kupio zadužbine, na žalost u rukam Jude. To se neće vama dogoditi.

Dozvolom don Pere i to uredite i držite čiste račune do zadnjeg helera. To ste dužne meni prikazati.

Bio sam vam preporučio da skupite malo vina, što možete držati u crkvenoj konobi ispod vas. Nastojte, ko može da vam dade, što je pravedno za vaš trud. Starješica treba da za to misli. Sve ste mlade, lako koja i malokrvna, hoće se zdrava hrana da se ne dogodi da bi koja obnemogla, te lako i zaledla. Radite u vrtu, napose one koje su bile naučene na pašu u baštinu. Uz čistoću duše neka bude i čistoća tijela. Lako skrpano na vama, ali čisto i tako isto u kući i osobito gdje spavate.

Što mi pišete glede bivših sestara kad su same pošle u Brescu tamošnja vrhovna starješica (koja je preminula na 30. pr. nj.) je to naredila; ona Vikarija je bila dužna izvršiti naredbu. Po mome sudu donekle bolje, jer ste ostale slobodnih ruka, samo ruke na poso.

Kongregaciji će pisati kad uzmognem. Molite se i za me. Koliko bih želio da budem s vama i vidim vaš rad, ali klonule noge, pluća mi raširena, te iz Prigradice teško se uspeti, a preko Murkana još i gore. Pozdrav i blagoslov svima

+Josip biskup

P. s. To s vremenom. Pobrinite se skupiti i po heler za budući Zavod zapuštene djece Blata. Mjesta ima, volje vam ne fali. Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača. Ima novca u Blatu, do vas stoji da ga stavite i navrnete na pravo mjesto.

***

Dubrovnik, 29. I. 1920.

Br. 22/20.

Časne i drage kćerke.

Primio sam list vaše starješice od dne.

Drago mi je da ste zdrave, a najviše da ste zadovoljne. Da veselo radite, slušate i molite. Rad i molitva neka vam budu ugodna zabava. Ko radi on i moli, jer u radnji vrši volju Božju i s voljom Božjom je združen. Ko svoj rad radi ne misli na zlo, ne bavi se tuđim poslima, muči, sluša i radi. Uz rad i molitvu preporučujem vam muk. Ko muči dvih uči. Kao prave djevice Bogu zaručene, kao Isusove zaručnice treba da muk bude vaš ures, da muk bude ona ograda koja će vas braniti od zlih jezika svijeta s kojim živite. Što se u kući događa držite za se, ako imate što reći ili tužiti se, kažite vašoj starješici samo, niti jedna s drugom o tome ne govorite, tada ćete imati mira u kući, mira u svojoj duši. Sto manje brinite se o vanjskim stvarima, napose o čakulama mjesta.

Budite oprezne i u slušanju. Kad vam dođu kazivati stvari pa dobre bile zle, koje na vas ne spadaju. Što ma-

nje znadete o stvarima svijeta, više će vaša pamet hrliti k Bogu. Strogi muk neka vam bude u večer iza molitava dok u jutro uzmete zajutratk. Redovnička kuća, njezin pravi duh pozna se po muku. U odmoru, osobito iza objeda i iza večere budite vesele i nastojte razveseliti jedna drugu.

Vaš dobar izgled, vaše uzorno ponašanje u kući i na dvoru, to će biti najljepša predika koja će djelovati na svakoga, tim ćeete učiniti dobra i drugima, po tome ćeete dobiti dobroih i valjanih drugarica.

Držite se u kući odlučenoga reda, tada ćete i više uraditi i svaka će biti na svome mjestu.

Ne zapustite vrt, neka i druge djevojčice i svijet vidi kako znadete raditi. Mogle biste učiniti i umjetni rasadnik voća il' barem zelja. Da puk, kada je vrijeme za saditi, kod vas nađe. To sve pomalo i razborito.

Budite u svemu poslušne prep. Plebanu koji za vas misli i želi da napredujete. Glede isповijedanja puštam prep. Plebanu, al' po mome mnjenju dosta bi vam bilo svakih 15 dana redovito.

Primite drage kćerke! moj pastirski blagoslov i molite se za me.

Želja mi je da vas pohodim i podijelim s vama moje veselje
+ Josip biskup

***

Dubrovnik, 14. III. 1920.
Br. 24/20.

Časna sestra starešica

Procitaj sestrama list, daj ga prepisati jer teško je čitati moj rukopis. Preporučujem ti što sam ti već usmeno reko. Budи opreznia u primanju i gledaj dobro da divne koje žele s vama budu vođene pravim iskrenim duhom, budu pravne i što pretrpjeli, stavi im sve iskreno pred oči, kako je Isukrst reko iskreno svojim apostolima – progoniti će vas, tjerati će vas iz skupština itd.

Neka vas bude malo ali pravim duhom zadojene, što je veći broj vojnika kukavica u ratu, to gore rat svrši i sigurno potučeni.

Molite se za me i sretan vam Uskrs iza muke

+ Josip biskup

***

Dubrovnik 14. III. 1920.
Br. 25/20.

Drage kćerke i sestre u Isukrstu!

Zadnji puta sam vam pisao i stavio na srce muk, danas ću vam koju riječ o zavjetu siromaštva.

Naš mili Spasitelj u svom Govoru na gori stavio je kao prvi kamen, kao prvi temelj svoga kraljevstva, siromaštvo.

Blaženi ubogi i siromasni duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. I doista, sv. oci nazivaju siromaštvo majkom svih redova – temelj redovništva. Jezus je reko onom mlađiću, koji je želio postati izvrstan – prodaj svo – ostavi sve i slijedi me, – Žrtvuj sve i slijedi me, tim je Spasitelj nazačio pravi temelj redovničkog života.

Ali u čemu stoji pravo siromaštvo – kaki mogu biti – kako ih doista ima koji su puki siromasi, al' daleko je od njih siromaštvo o kojem Isus govori. Pravo siromaštvo je najprije u duhu, blaženi duhom siromasi, tj. oni koji su svoje srce, svoj duh odcijepili od stvari ovog svijeta, koji nijesu srcem vezani, pa ni najmanjom sponom za bilo koju stvar ovoga svijeta. Ti su ljudi samo slobodni, duhom slobodni da se bore proti svakoj napasti, da slobodno uzdignu svoje srce, svoj duh k Bogu.

Dok smo na svijetu potrebne su nam stvari ovoga svijeta – za hranu – za odjeću. S njima imamo se služiti samo u koliko su nam potrebite i koliko nam služe da uzdržimo naše tjelesno življenje – naše tijelo toga trebaje, al' duh i srce toga ne treba. Stoga ako bi se koja srcem vezala i samo za podvezu svojih bječava, za bluzu koju nosi i za lijepе korice molitvenika kojim se služi, ta ne bi imala pravog duha siromaštva. Staršica misli za svih, ako je što potreba smije se pitati i iskreno kazati staršici i svoje tjelesne potrebe, al' biti zadovoljne što staršica dade i odluci – te duhom, srcem ostati zadovoljne, dapače biti veselije i zadovoljnije kad nam je što tjelesno pretrpjeli. Isukrst bio je Bog, a izabrao ono što bilo teže, rođen u špilji, na malo slame, živio sved siromaški od zadužbina, koje je još Juda krao. Bez kuće i kućista i lisice imaju gdje glavu zaklone, a Sin čovječanski nema – i na križu umire go po onoj sv. Joba: »Go sam se rodio, go ću u zemlju...«

Dok se kuća ne uredi i dok ne budete redovite (ovo pismo nema svršetka, moguće se izgubio svršetak, a potpis jest pred strani)

+ Josip biskup

***

Dubrovnik, 22. IV. 1920.
Br. 26/20.

Časnoj Staršici Mariji Petković – Blato!

Uklapam pismo za sve sestre.

Nastojte da ih vodite putem spasenja te na blagodat vašeg mjesto – kršćanska ljubav uz rad i pregaranje neka vam bude geslom.

Nastojte svakako uzeti kuću blizu, sad na najam, vremenom i kupiti ju. Tada ćete moći primiti i koju više, al' gleđajte da imaju pravo zvanje te još i da budu zdrave dušom

i tijelom – sposobne za rad. Danas osobito svijet na to gleda – na rad.

Uzdignite vaše mjesto, i moralno i materijalno. Bog se služi slabiciima, slabim i prezrenim ženicama da dostigne svoje velike svrhe – Estera – Judita – sv. Elizabeta – sv. Luke – sv. Janja. Samo napred – uz posluh i veseli rad.

***

Dubrovnik, 24. VI. 1920.
Br. 28/20.

Mile i časne č. sestre!

Nadam se da ste sve zdrave te vašom radnjom napredujete – posvetiti sebe i što više dobra, osobito duhovnoga, udijeliti i drugim. Pravi kršćanin nema biti sebičan – egoista. Kako je Isukrst dao svega sebe za nas, tako smo i mi dužni za našega iskrnjega pregorjeti sebe, pa i za one koji nas mrze i progone. Po kršćanskoj ljubavi će vas poznati da ste prave sestrice sv. Vicence, prave Isusove Zaručnice – Isusove ne samo imenom no još više djelom.

Držim da ste ušle u novu kuću. Preporučujem vam čistoću, napose u spavalisti – to je znak i vaše unutarnje čistoće, to će vam čuvati i tjelesno zdravljie – čist zrak i čista kuća, pa i malo kruha.

Hranite se koliko vam prilike dopuštaju, al' ne štedite kad vam je potreba. Bog će providjeti. Sestri starešici neka budu svaka na srcu. Vi pak sve budite joj odane, poslušne, osobito iskrene.

Ako moguće molite prep. Plebana da bi vam barem tri dana nešto izvanredno reko, i ako ne prave duhovne vježbe. Odaberite pak jednu nedjelju na mjesec, možda onu od sv. Sakramento, da se malo bolje sakupite u duhu kojim posebnim duhovnim štivom. Isto po podne kad vam dođu divne, da ih čim duhovnim zabavite, čitanjem života kog sveca, no prije treba pripraviti i čitati im ono što je za nje. Kad bude vino i ulje, skupite što za zimu možete lako držati u crkvenoj konobi. Koliko vas sada ima ne znam, jeste li primile koju novu? Gledajte koga primite, koja nije pravna na žrtvu, da se odreče svijeta, a najviše sama sebe – samozataje nije za vas. Koja hoće da piye punom čašom poput vojnika Gedeonovih koji su pohlepno pili punom kacigom, nije za vas – a koje piju slamom, pripravne na sve i na mahe nezačinjenu blitvu i to veselo jedu, to su za vas – a kad starešica može i bolje zauliti i više naliti, ništa bolje. Samo sve veselo u Gospodinu.

Uz pozdrav, moj pastirski blagoslov. Molite se za me!

+ Josip, biskup

***

Časna sestra Petković Marija Propetog Isukrsta, generalna glavarica Kćeri Milosrda III. reda sv. Franje – Blato.

Dne 13. ovog mjeseca prema želji vaših sestara, tajnim glasovanjem jednoglasno ste izabrani za vrhovnu glavaricu u mjesnom Zavodu sv. Vićence. S istim pravom vas proglašujem i potvrđujem kao takovu na tri godine i pod svi posluh naredujem da se udostojite prihvati ove časti.

+ Josip Marčelić – biskup dubrovački

***

Dubrovnik, 22. X. 1920.
Br. 35/20.

Časnoj starješici s. Mariji Propetog Isukrsta!

Drage moje kćerke u Isusu.

Dosta bih vam imao kazati, al' budite zadovoljne s malo riječi. Rado spominjem dane koje sam prošao u vašem Zavodu, vaše zanimanje za duhovni vaš napredak. Nastojte da to bude temeljito, samo početak vašeg budućeg rada na polju duševnom, na polju milosrda, nauka, odgoja sirota i mladeži vašeg rodnog mesta. Sad mislite da najprije uredite i uputite taj Zavod, uredite i uputite sebe – same sebe Vi upućene i u duhu redovničkom odgojene lakše ćete uputiti druge, treba da vi budete pune zlata tada ćete lako pozlatiti druge. Kao kćeri sv. Franje zaljubite se u siromaštvo, poniženstvo, pregaranje. Tri kreposti, tri sestrice koje se uzajamno pomagaju.

Sved budite vesele u radu, u trpljenju, u vašoj rekreaciji iza objeda i iza večere. Duševno uzdignite jedna drugu. Preporučam vam ona troja vrata o kojima sam vam govorio. Ne otvarajte ih, nego kad je potrebno i tada bez straha. Kroz njih dohodi zlo, a još više dobro kad se pametno otvaraju i čuvaju.

Sa malom djecom budite ljubezne i ozbiljne. Kako častite jedna drugu, tako častite i malu dječicu. To je početak odgoja. Bogate i siromašne, bile vam jednake. S velikim djevojčicama, sa divnama – divno se ponašajte, neka nauče više od vašeg ponašanja nego od vaših riječi. Zaljubite ih na molitvu, na pouzdanu molitvu koja izvire od čistog srca, od djelatne vjere. Naučite ih na rad i napose kućni, na vanjsku čistoću, na kućni red. Red i čistoća može biti i u siromašnoj kući i pod krpom odijela. Spomenite im češće posluh prema roditeljima, ljubav, pregaranje prema braći i sestrama – a pravo prijateljstvo prema drugarcima. Koja pretresa, rešeta, mrimoši proti drugima – razglasuje tude mane, nije prava kćerka Marijina. Marija je sve držala u svom srcu.

Posebni pozdrav i pastirski blagoslov vama i Kćerima Marijinim, i tako isto revnican „Dobrog Pastira“. Nosite sve dobri kvas bolje blatske budućnosti, osobito glede odgoja mladosti na kojoj počiva budućnost. Hvaljen Isus.

+ Josip, biskup

*s. M. Jasmina Gašparović,
promicateljica štovanja bl. Marije
Propetoga*

Štovanje bl. Marije Propetoga

Nesebično služenje drugima, pronalaženje načina da se pomogne bližnjem u nevolji, traženje slabih u tijelu i duši, bolesnih i siromašnih, a sve to iz ljubavi prema Raspetom i s vjerom u Božju providnost bio je životni poziv i put bl. Marije Propetoga. Njezin lik je uzor i poticaj, ne samo njezinim duhovnim kćerima i sestrama, već i drugim Bogu posvećenim osobama i vjernicima. Mnogi su iskusili u svojim životima njezinu blizinu, majčinsku pomoć u nevoljama, bolestima i životnim teškoćama i svjedoče o primljenim milostima.

Prepoznavši veličinu njezine duše otvorene za Boga i čovjeka, fra Nediljko Tabak, OFM, zamolio je blaženičine relikvije za svoju župu sv. Ante Padovanskog u Ugljanama kod Trilja. Promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga, s. M. Jasmina Gašparović, u pratnji suradnice Mire Tomas iz Poslanika Milosrđa iz Ploča, donijela je 22. siječnja 2017. blaženičine relikvije i vjernicima govorila o njezinu svetačkom životu i milosrđu prema bližnjima. Govorila je o njezinoj ljubavi prema nebeskom Ocu nadahnutoj na svetačkom životu njezina zemaljskog oca Antuna. Još kao djevojčica osluškivala je Božji glasa koji ju je pozivao u posvećeni život. Spomenula je i blaženičinu poslušnost duhovniku, dubrovačkom biskupu dr. Josipu Marcelliću, koji ju je uputio na to da radije ostane u Blatu i brine se za potrebne, čineći tako djela

milosrđa više nego što bi mogla u zatvorenom samostanu kao klauzurna sestra. Poslije euharistijskoga slavlja vjernici su mogli častiti blaženičine relikvije, koje su im ostale na trajan spomen i na daljnje štovanje ove velike redovnice dvadesetog stoljeća.

U nedjeljnem misnom slavlju 29. siječnja 2017., u župu Uznesenja Marijina u Kuni na poluotoku Pelješcu, kojom iz staroga franjevačkog samostana Gospe Delorite upravljaju franjevci zadarske provincije sv. Jeronima, na poziv župnika fra Josipa Vidasa sudjelovale su i s. Jasmina i s. M. Zdravka Srša. Vjernici su imali prigodu čuti o bl. Mariji Propetoga i na kraju euharistijskoga slavlja častiti njezine relikvije. Ne samo njezine sestre, nego i brojni štovatelji svjedoče da ova hrvatska žena velikog, majčinskog srca može svakoga potaknuti da se i sam zapita kako može danas pomoći bližnjima u nevolji, bilo duhovno bilo materijalno, jer potrebnika ima i danas kao i u blaženičino vrijeme, a možda i više. Da bismo mogli osluškivati i čuti Boga, i izvršiti dobivene poticaje, trebamo neprestano, poput nje, biti u njegovoј blizini. Neka nas u tom zagovara, da znadnemo ući u Božju blizinu i ostati u njoj.

s. M. Jasna Crnković,
tajnica Provincije Krista Kralja
DKM

Naša nova misionarka – s. M. Fides Mandica Babić

U nedjelju, 2. listopada 2016., u župi sv. Stjepana Prvomučenika, Slivno – Ravno, u dolini Neretve, s. M. Fides Mandica Babić, članica Družbe Kćeri Milosrđa, primila je misijski križ kao blagoslov za misionarsko djelovanje u Čileu.

Voditelj misnoga slavlja u crkvi njezina krštenja bio je mons. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj, predstojnik Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, u koncelebraciji s mons. Lukom Tunjićem, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini, don Hrvojem Dragunom, župnikom župe sv. Stjepana Prvomučenika iz Opuzena, don Mihaelom Provićem, povjerenikom ureda za pastoral mladih i domaćim župnikom don Marijem Mihanovićem. Na misnom su slavlju uz brojne vjernike sudjelovali i njezina sestra i šogor, rodbina i prijatelji te njezine redovničke susterice Kćeri Milosrđa iz Blata, Ploča i Zagreba, s provincijalnom predstojnicom s. M. Emilom Barbarić, koja je župnoj zajednici predstavila misionarku. Liturgijsko su pjevanje predvodili župni pučki pjevački zbor i zbor mladih iz Opuzena pod ravnanjem s. M. Marinele Delonja, iz Družbe služavki Maloga Isusa.

Mandica Babić rođena je u župi Slivno Ravno, 29. listopada 1958. godine od dobrih i poobožnih roditelja, Mate i Milke r. Popović. Kad je imala nepunih pet godina, a njezina jedina sestra Nika nepune dvije godine, umrla im je majka. Otac Mate posvetio se odgoju svojih kćeri čitavim svojim bićem. One su rasle i stasale u dobre i poštene djevojke. U školi su dobro učile i bile doista ponos svojega oca.

Mandica je osnovnu školu završila u Opu-

zenu, a Srednju poljoprivrednu školu u Čapljini. Odmah po završetku škole zaposlila se u Poljoprivrednom industrijskom kombinatu – Opuzen. Ocu Mati i sestri Niki to je bila sigurnost da će njihova Nada, kako su Mandica zavli od milja, od svoje plaće i marljiva rada na očinskom imanju moći nešto zaraditi i tako se pripremiti za udaju.

Međutim Bog je s njome imao druge planove. Osjetila je poziv za redovnički život, a kako se često susretala sa Kćerima Milosrđa u Stablini – Ploče i u Cavtatu, gdje je bila i njezina teta s. M. Paula Popović poželjela ga je ostvariti u toj družbi. Duhovni je poziv bio sve jasniji, a ona je pomalo okljevala priopćiti ga ocu i sestri jer im ga nije bilo lako prihvati. Čekala je prikladno vrijeme i upravi Družbe Kćeri Milosrđa uputila molbu za primitak u samostan. U Družbu je ušla 7. veljače 1979. u Blatu i na blagdan Male Gospe započela svoj novicijat. Dvije godine poslije položila prve redovničke zavjete, a 1986. doživotne redovničke zavjete. Sve je to za oca i sestru bilo preteško, ali su polako prihvaćali, uvjerivši se da je njihova Nada, sada s. Fides, zaista sretna.

Nakon doživotnih zavjeta upisala je studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i diplomirala 1993. godine.

Budući da je uvi-jek bila odgovorna i odana duhu i karizmi Družbe, predstojnice su joj povjeravale različite službe pa je bila katehistica u župi Šestine u Zagrebu, učiteljica novakinja, mjesna ekonomica i predstojnica, provincijalna zamjenica i tajnica, mjesna predstojnica i vjeroučiteljica u srednjim školama u Valpovu te u Zagrebu na Trešnjevcu i u Školi za medicinske sestre. Godine 2003. imenovana je vrhovnom tajnicom u središnjoj družbinoj kući u Rimu. Po povratku u domovinu imenovana je mjesnom ekonomom u Zagrebu u zajednici u Šestinama, a bila je i vjero-uciteljica u Školi za medicinske sestre u Zagreb.

Molbu za odlazak u misije s. M. Fides Babić napisala je u travnju 2015. godine. Od vrhovne predstojnice M. Cristine Orsillo u ožujku 2016. godine dobila je dopuštenje za ostvarenje svoje molbe. To je dopuštenje na misi primanja misijskoga križa pročitala provincijalna predstojnica Provincije Krista Kralja kojoj s. Fides pripada.

Tijekom 80 godina neprekinitoga misijskoga djelovanja naše družbe u Južnoj Americi, od 1936. godine njezinih je 47 sestara Hrvatica djelovalo kao misionarke, a s. Fides je 48. koja odlazi raditi na tom zahtjevnom polju. U misijama u Čileu djeluju još dvije sestre Hrvatice, a sada im se pridružila i s. Fides koja će djelovati u misiji San Enriche – Chimbarongo, gdje sestre vode vrtić, osnovnu i srednju školu i djeluju u župnom apostolatu.

U homiliji mons. Antun Štefan je istaknuo vrijednost misijskoga poziva kao dara pozvanoj osobi, ali i župnoj zajednici i Družbi iz koje pozvanik odlazi. To znači biti sudionik u širenju Božjega kraljevstva. Doista nije važno je li misionar mlađ ili u zrelijoj dobi, važno je samo da radi odgovorno na njivi koju mu Gospodin povjerava. Ako sestra bude radila samo jedan dan, ali s ljubavlju, bit će dovoljno i moći će učiniti mnogo. Biti pozvan navještati evanđelje – radosnu vijest posebna je milost kojoj treba odgovoriti, iako to nije ni lako ni jednostavno. Stoga je pozvao župnu zajednicu da budu ponosni na

s. Fides, ali i da je prate svojom usrđnom i ustrajnom molitvom, a ona će zasigurno moliti za njih i blagosloviti ih svojim misijskim djelovanjem. Nad misionarkom je izmolio propisanu molitvu iz obrednikom i predao joj

misijski križ Tau kao posebnost franjevačkih obitelji, a za s. Fides ga je izradila s. M. Zrinka Vuković, njezina redovnička susestra.

Riječi pozdrava i zahvale izrekli su mons. Tunjić, župnik Mihanović i s. Fides, a mons. Štefan je blagoslovio vjernike i misonarku. Sa sestrom Nikom i redovničkim susestrama mons. Tunjićem i župnikom nova je misionarka pohodila grob svojih roditelja koji je mons. Štefan blagoslovio, kao i sve grobove na mjesnom groblju na Slivnu. U druženju ispred crkve, uz plodove neretvanskoga kraja mandarine i suhe smokve, župljanji su se u suzama radosnicama oprštali od svoje župljanke s. Fides.

Damir David,
član Poslanika Milosrđa i voditelj
župnog Caritasa župe sv. Josipa,
Zagreb – Trešnjevka

»Da svi budu jedno za Božić«

Dvodnevni cijelodnevni adventski sajam u lijepo urešenom dvorištu župe sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevcima (10.-11. prosinca 2016.) ujedinio je dvanaest zajednica i pet pjevačkih zborova naše župe u prikupljanju prihoda za župni Caritas i Pučku kuhinju sv. Josipa. Pod nazivom »Da svi budu jedno za Božić« zajednice su kao župna obitelj pokazale što su naučile u Godini obitelji koju je naša župa živjela pod gesmom »Milosrđe Božje – snaga obitelji«.

Na sajmu se moglo nabaviti odjevne predmete i razne potrepštine za kuću, posebice za ovo liturgijsko razdoblje, kao što su božićni ukrasi i čestitke, nakit, dječje igračke i druge rukotvorine koje su izradivali članovi naših zajednica i zborova. Moglo se naći i kvalitetnih knjiga iz duhovnosti i teologije, a posjetitelji su se mogli zasladiti fritulama i palačinkama za što su se pobrinuli Poslanici Milosrđa koji uvijek rado sudjeluju u karitativnim pothvatima naše župe. Sestre Kćeri Milosrđa, koje su donedavno djelovale u našoj župi, na sajmu su s litur-

gijskom skupinom Djeca bl. Marije Petković predstavile Zakladu »Bl. Marija Petković« koja posebice podupire siromašnu i bolesnu djecu i mlade u školovanju, obitelji s brojnom djecom i slabijega imovinskog stanja. Oba dana sajam su adventskim pjesmama prožimali naši zborovi: Izvor, Zbor mlađih Sjaj, Dječji zbor Iskrice, Zbor gospoda i Mješoviti zbor uz Tamburaški orkestar sv. Josipa i mlade iz neokatekumen-skog puta.

Suradnja svih župnih zajednica u ovakvim konkretnim djelima ljubavi svjedoči da i danas ima ljudi čije srce nije otvrdnulo i koje prožima svijest za potrebite u našoj okolini, čime je u potpunosti opravдан naziv našeg sajma. U tom nas je nadahnula bl. Marija Propetoga i duhovni velikani poput nje koji su se i u težim vremenima proročki otvarali Bogu i njegovu milosrđu za svakog čovjeka.

Sajamsko smo druženje zaključili na najljepši mogući način – euharistijskim klanjanjem kao zahvalom Gospodinu na daru našega bogatog župnog zajedništva i molitvom da uvjek iznova nalazimo načina da vjeru koju ispovjedamo pretočimo u djela ljubavi i milosrđa.

s. M. Agneta Juka,
upraviteljica Zaklade »Bl. Marija
Petković«

»Ljubav je velikodušna« Dosjetljivo i ustrajno vancouverško podupiranje Zaklade

U hrvatskoj katoličkoj župi Srca Marijina u Vancouveru Družba Kćeri Milosrđa djeluje u župnom apostolatu od 22. prosinca 1971. kamo su dospjele na poziv Hrvatske franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja. Do rujna 2016. u Vanouveru su djelovale tri sestre, ali su nakon smrti s. M. Albine Mašina ostale samo njih dvije. Ova mala zajednica ipak je jedna od aktivnijih u podupiranju Zaklade »Bl. Marija Petković« i glasila njezina svetišta *Tebi Majko*.

»Ljubav je velikodušna«, moto je pod kojim naše sestre djeluju sa zajednicom vjernika od svojih početaka do danas. Sestre neumorno rade i domišljaju načine da potaknu ljude dobre volje na pomaganje bližnjima, posebice svojih sunarodnjacima u domovini. Brojna su lijepa iskustva s našim velikodušnim župljanima koji, iako daleko od svoje domovine, i nadalje osjećaju povezanost s njom i rado podupiru Zakladu »Bl. Marija Petković« da ona sukladno svojoj svrsi može pomagati potrebitima: djeci i mlađima slabijeg imovinskog stanja u školovanju, obiteljima s brojnom djecom, starcima i svima kojima je pomoć potrebna, siromašnoj i bolesnoj djeci.

Razne pothvate koje sestre poduzimaju, vjernici rado prihvaćaju, jer prepoznaju potrebu milosrđa prema bližnjima u nevolji. Svake godine sestre s vjernicima organiziraju izradu adventskih vjenaca, božićnih uresa, siju pšenicu,

kisele kupus i sl., a sav utržak od prodaju daju u Zakladu. Već se uvriježilo da vjernici umjesto vjenaca na pokopu daju prilog za Zakladu.

Stoga ovim putem u ime svih korisnika Zaklade i osnivača, nas sestara Kćeri Milosrđa, želim zahvaliti župniku fra Slavenu Milanoviću Litri, župnom vikaru fra Duji Bobanu, s. M. Lei Brusač i s. M. Alojziji Banović, svim brižnim vjernicima koji sudjeluju u pripremi, prodaji i kupnji naših proizvoda, čime hrane gladne, napajaju žedne, liječe brojne rane koje ljudska nepravda i neosjetljivost prouzrokuje. Hvala i svima u domovini i inozemstvu koji godinama promiču i podupiru Zakladu na različite i vrlo dosjetljive načine. Nakon natječaja koji je raspisan u rujnu prošle godine, Zaklada se ponovno odvažila, računajući na Božju providnost i velikodušnost ljudi dobre volje, tijekom ove godine redovito pomagati 51 obitelj i izvanredne slučajeve za koje se dokaže opravdanost zatražene pomoći. Svima koji su na bilo koji način uključeni u rad Zaklade neka Gospodin udijeli svoj blagoslov po zagоворu bl. Marije Propetoga.

s. M. Juliana Beretić,
catehistica i orguljašica u župi
Svih svetih u Blatu

Što činiš bližnjemu, činiš Bogu

»Josip i Marija spremaju se na put u Betlehem. Pođi im u susret i ponudi im svoju službu. Vježbaj se, njima za ljubav, u djelima milosrđa prema bližnjemu. Što činiš bližnjemu, činiš Bogu.« Uputa je to bl. Marije Propetoga u knjižici koju je sastavila sestrama kao pripremu za Božić. Tu su uputu u prošlom došašću slijedila i djeca iz dječje dobrovoljne radionice »Biseri Očeva milosrđa« i karitativne skupine krizmanika u Blatu. Svojim marljivim rukama izradili su adventske vijence i razne ukrase za Božić kao što su zvijezde obliknjene božićnim pjesmama, Isus u jaslicama, anđeli od gipsa, čestitke, narukvice i pletena srca od papira s raznim porukama.

Blaženica je svojim vjerničkim i redovničkim životom u karizmi milosrđa postala biser svoga rodnog Blata, a njegov se sjaj prosuo domovinom i svijetom djelovanjem Družbe Kće-

ri Milosrđa. Blaženičin primjer nas potiče da u svemu što jesmo i što činimo budemo što je moguće više korisni u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa i ljubavi. Tako smo i mi izrađene rukotvorine ponudili našim župljanima na božićnome sajmu 10. prosinca 2016. poslijе nedjeljnijh misa, a sav utržak od 1.776 kn dali Zakladi »Bl. Marija Petković«. Uz to smo manjim prilozima nekim obiteljima u našem Blatu uljepšali proslavu Božića.

Želimo u svom vremenu i svom mjestu, ovdje i sad, biti pravi Očevi biseri koji svjedoče dobrog i milosrdnog Boga, Oca ljubavi, koji svakog čovjeka koji mu se otvorí čini svojim poslanikom po kojem svijet postaje ljepše i bolje mjesto za život. Zato smo već počeli s izradom drugih rukotvorina, jer nas čeka novo liturgijsko razdoblje i prigoda da opet učinimo djela ljubavi i milosrđa po uzoru na našu blaženicu.

Marija Veble,
Poslanica Milosrđa,
župa sv. Luke Evanđelista u
Novskoj

Zašto sam postala Poslanica Milosrđa?

Moja odluka da postanem Poslanica Milosrđa potaknuta je prije svega time što cijenim i volim sestre Kćeri Milosrđa zbog njihove posvećenosti Bogu. Kao jedanaestogodišnja djevojčica susrela sam se s njima kada su došle u našu župu. Puna oduševljenja i radosti gledala sam u njih kao u svetice. Malo pomalo doznaala sam da i one dolaze iz svojih obitelji kao i drugi, ali sam shvatila sa su ipak drukčije od nas, ne samo po odjeći nego i po tom što su zaista posvećene Bogu. Shvatila sam da itekako pridonose napretku naše župe i svakog pojedinca. Puno toga bih mogla reći o njima, ali je dostatno već to da su milosrdne, samozatajne i požrtvovne. Uvijek su me zbog toga privlačile, od djetinjstva do danas.

Sretna sam što sam postala njihova suradnica u skupini Poslanika Milosrđa jer biti *poslanik* znači nositi milosrđe drugima i širiti ga kamo god dođeš. Želim da svi oko mene čine dobra djela. Bog je ljubav i milosrđe. Milosrdan

je prema svima koji mu se obrate. Milosrdan je i prema meni kad mi je darovao ljubav prema starijima, bolesnima, nemoćnim, siromašnoj i ostavljenoj djeci. Vjerujem da mi je u tomu zegovornica naša bl. Marija Propetoga. S udivljenjem gledam njezin život i njezino djelovanje od najranije mladosti. S koliko je samo mara i ljubavi susretala siromahe, beskućnike i napuštene i za njih se brinula!

Dugo sam promišljala: Ne bih li i ja mogla barem malim djelićem svoga bića biti kao ona?! Kad god mogu darujem sebe i svoje vrijeme drugima. Ljubim Boga, ali i ljude. Najsretnija sam osoba na svijetu kad mogu darovati barem osmijeh ili zagrljaj i nekoga nečim razveseliti. Nastojim slijediti savjet bl. Marije Propetoga njezinim sestrama da svoga predragoga Gospodina Isusa Krista neprestance ljube, za nj se žrtvuju i da sav svoj život potroše u djelima milosrđa. Poticala ih je da sve u Družbi usmjere prema njemu, da za nj prožive svoj život i da za nj dragovoljno i hrabro podnesu smrt. Po tim riječima naše blaženice nastojim i sama živjeti, posebice sad kad sam Poslanica Milosrđa.

Spoji točke od 1 do 56 i otkrij skriveni predmet. Zatim ispremještaj slova da dobiješ misao koju je izrekla bl. Marija Propetoga, 17. svibnja 1931.

MTELEJ ARMI EJ VLBUJA

Koliko poznaješ bl. Mariju Propetoga?

Zaokruži točan odgovor i provjeri svoje znanje.

1. Bl. Marija Propetoga je rođena:

- a) 1920.
- b) 1892.
- c) 1896.

2. U svom djetinjstvu je bila smrtno bolesna:

- a) Jedanput
- b) Dvaput
- c) Tripun

3. Osnovala je Družbu:

- a) Službenica milosrđa
- b) Kćeri Božje ljubavi
- c) Kćeri Milosrđa

4. Na osnivanje Družbe uputio ju je dubrovački biskup:

- a) Mate Uzinić
- b) Josip Marčelić
- c) Josip Carević

5. Prva sestra koja joj se pridružila bila je s. M. Gabrijela Telenta koja se kao djevojka zvala:

- a) Marija
- b) Jerica
- c) Kata

6. Da bi nahranila siromašne u Blatu, bl. Marija Propetoga išla je proziti hranu:

- a) u Slavoniju
- b) u Južnu Ameriku
- c) u Makedoniju

7. Bl. Marija Propetoga je uputila svoje sestre u misije 1936. godine u:

- a) Bosnu
- b) Australiju
- c) Argentinu

8. Pred kraj života bl. Marija Propetoga bolovala je:

- a) Bila joj je oduzeta lijeva ruka
- b) Jako je kašljala
- c) Boljela su je leđa

9. Bl. Marija Propetoga umrla je:

- a) 6. lipnja 1969.
- b) 25. ožujka 1966.
- c) 9. srpnja 1966.

10. Majka Marija Propetoga proglašena je blaženom:

- a) 1998.
- b) 2003.
- c) 2005.

Molitva bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.

Zapali u našim srcima,
po zagovoru

bl. Marije Propetoga,

vatru svoje ljubavi,

da ljubimo tebe

iznad svega

i braću svoju

u Kristovoj ljubavi.

On je Bog

i s tobom živi i kraljuje

u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijekе vjekova.

Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:
Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje
Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609;
faks 01/46 77 986
e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale
europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetog
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
Tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

***

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni smo
toga da nitko od njih ne bi smio biti uskraćen u
školovanju koje im otvara vrata za osamostaljenje
i pomaganje mlađoj braći i sestrama, kao i u
uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu
im nadu ne smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

***

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

***

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župama na zanimanju za bl. Mariju
Propetoga i njihovim župnicima na pozivu da pohodimo njihove župe:

fra Nediljku Tabaku, župa sv. Ante, Ugljane

fra Josipu Vidasu, župa Uznesenja Marijina, Kuna
don Danijelu Guiću, župa sv. Jakova apostola, Cista

Velika i župa sv. Ivana Krstitelja, Dobranje
Imotsko

don Marku Staniću, župa Pomoćnice kršćana, Orebić
don Juri Vrdoljaku, župa sv. Mateja apostola, Split.

**Rado se odazivamo na pozive za pohod župama
i zajednicama.**

O utjelovljena ljubavi Očeva,
O raspeta ljubavi Očeva,
kako si neizmjerna.
O raspeta žrtvo sveta,
oprosti grešnoj!
O raspeta ljubavi moja,
oprosti nevjernoj.
O raspeta ljepoto rajska,
oprosti grešnoj!
O raspeta svetosti vječna,
oprosti grešnoj!
Kralju i Gospodaru moj,
oprosti, oprosti bijednoj!

bl. Marija Propetoga
8. studenog 1939.